

ສໍານັກຫອດສຸມຸດ ມາຮາວີທະາຫຼວງບູຮພາ
ດ.ແສນສາຂ ດ.ມ.ອ.ນ ຈ.ຫອບວິ 2013)

ແຮງຈູງໃຈໃນການປົງຕົງນາງຂອງພ້ອມກາງກອງບົນ 41 ຈັງຫວັດເຊີຍໃໝ່

ນ.ອ.ສູນທຣ ຜ່ອງຄຳໄພ

00260365
-8 ມ.ຄ. 2563

386488

ຈານນິພນົນນີ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງກົດສົກມາຕາມຫລັກສູ່ຕະຫຼາດການສົດສະກຳ

ສາຂາວິຊາການບົງຫາກທົ່ວໄປ

ວິທະຍາລັດການບົງຫາກຮັກສີ ມາຮາວີທະາຫຼວງບູຮພາ

ສິງຫາຄມ 2561

ລົງສືຖືນີ້ເປັນຂອງມາຮາວີທະາຫຼວງບູຮພາ

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์ และคณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์ได้พิจารณา
งานนิพนธ์ของ นราอาภาสเอก สุนทร ผ่องจำาไฟ ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหิดลได้

อาจารย์ผู้ควบคุมงานนิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชินรัตน์ สมสีบ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

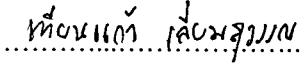
(อาจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

คณะกรรมการสอบปากเปล่างานนิพนธ์

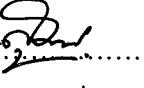
..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ชินรัตน์ สมสีบ)

..... กรรมการ

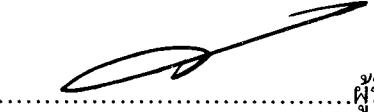
(อาจารย์ ดร.เทียนแก้ว เถี่ยมสุวรรณ)

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์)

วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ อนุมัติให้รับงานนิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ของมหาวิทยาลัยมหิดล

.....ผู้รักษาการแทนคณบดีวิทยาลัยการบริหารธุรกิจ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อานันท์ วงศ์แก้ว)

วันที่...17...เดือน...สิงหาคม...พ.ศ...2561...

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยเรื่อง“แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่” สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาจากหลายท่านที่ได้ออนเคราะห์ ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดียิ่ง โดยเฉพาะ ดร.สุปราณี ธรรมพิทักษ์ ที่ได้ให้กรอบแนวคิด แนวทางในการศึกษา ตลอดจนให้ ข้อเสนอแนะ และแก้ไขปัญหาในทุกๆ ด้านของการงานนิพนธ์ ส่งผลให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงไป ด้วยดี ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณอย่างสูง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ วิทยาลักษณะบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพาและคณาจารย์ อื่น ๆ ทุกท่าน ที่กรุณาประสิทชี้ประสาทวิชา อำนวยความสะดวกในการวิจัยจนผู้วิจัยมีความรู้ นำมาใช้ในการทำงานนิพนธ์ครั้งนี้เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ ผลการวิจัยที่ได้จะใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้น ให้กับผู้บังคับบัญชาใน ทุกระดับที่เกี่ยวข้อง ได้ทราบถึงแนวทาง และมาตรฐานในการปฏิบัติงานที่เหมาะสม มีความพร้อม ตั้งแต่ระดับบุคคลจนถึงหน่วยระดับสูงขึ้นต่อไป

สุดท้ายนี้ ขอขอบความดีทั้งหมดของงานนิพนธ์เล่มนี้ แด่ บิดา มารดา และครอบครัวของ ผู้วิจัยที่มีส่วนสำคัญในการสนับสนุนและเป็นกำลังใจตลอดมา จนทำให้มีความสำเร็จในวันนี้

น.อ.สุนทร พ่องคำไฟ

59930142: สาขาวิชา: การบริหารทั่วไป; รป.ม. (กลุ่มวิชาการบริหารทั่วไป)

คำสำคัญ: แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน/ กองบิน 41

สุนทร ผ่อง-army: แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

(WORK MOTIVATION OF WING 41 OFFICERS AT CHAING MAI PROVINCE)

คณะกรรมการควบคุมงานนิพนธ์: ชินรัตน์ สมสีบ, Ph.D., สุปรารถ พิทักษ์, รป.ค. 87 หน้า,
ปี 2561.

การวิจัยเรื่อง“แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่” มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบริการ และรายได้ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 270 นาย โดยใช้เครื่องมือแบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ข้อมูล คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่ สรุปตามปัจจัยจูงใจ 5 ด้าน และ ปัจจัยค้ามุน จำนวน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานมีค่ามากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้าน ความมั่นคงในงาน ด้านนโยบายการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านการ ยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า และด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ตามลำดับ ผลการเบรียบเทียบพบว่า เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบริการ และรายได้ต่อเดือน จะมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับ ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ สำหรับข้อเสนอแนะที่ ได้จากการวิจัยคือ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ขอเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องการกำหนด นโยบายให้ข้าราชการมีการประกันอาชีพเสริมรายได้ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับตนเองและ ครอบครัว โดยใช้เวลาว่างหลังจากการปฏิบัติงานในแต่ละวัน จะทำให้เป็นการเสริมสร้างแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงานต่อไป ด้านความก้าวหน้า ขอเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องการประเมิน ความสามารถในการปฏิบัติงานของบุคลากรที่มีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งตามความเหมาะสม ด้านความรับผิดชอบ ขอเสนอให้บรรจุบุคลากรให้ตรงตามความต้องการและความสามารถ ใจ เพื่อให้ บุคลากรเกิดความสนใจและสามารถเลือกวิธีปฏิบัติงานได้ตามความต้องการ

59930142: MAJOR: GENERAL ADMINISTRATION; M.P.A.

(GENERAL ADMINISTRATION)

KEYWORDS: WORK MOTIVATION/ WING 41 OFFICERS

SOONTHORN PONGAMPAI: WORK MOTIVATION OF WING 41 OFFICERS AT CHAING MAI PROVINCE. ADVISORY COMMITTEE: CHINNARAT SOMSUEB, Ph.D., SUPRANEE THAMMAPITHAK, D.P.A. 87 P. 2018.

The study of Work Motivation of Wing 41 Officers at Chiangmai province had two objectives which were to study the level of work motivation wing 41 Officers at Chiangmai province and compare them as categorized by gender, age, rank, education, duration of working and revenue. The sample group consisted of 270 officers and the instrument used to collect data was questionnaire. The statistics used for analyzing the data were frequency, percentage, mean and standard deviation.

The result of this study found that Work Motivation of Wing 41 Officers at Chiangmai province contained 5 motivation factors and 5 Maintenance factors. The overall was rated in high level. Considering in each aspect found that the achievement aspect was rated as the highest level and followed by Job Security, Management Policy, and The Relationship between the Parties, Recognition, Type of Work Performed, Working Condition, Responsibility, Advancement, Revenue and Welfare. The comparison results revealed that gender, age, rank, education, duration of working and revenue were positive correlation with work Motivation of Wing 41 Officers. The suggestions of this study were as follows; the aspect of Revenue and Welfare should be considered in formulation Policy for officers and having an extra job or residual income in order to earn some more income for family and themselves by doing after working hours in a day. This will be able to drive their work motivation. The aspect of advancement should be considered in the competency evaluation to determine who has opportunity to promote in appropriate position. The aspect of responsibility suggests to employ personnel in the right aptitude and their interesting to enable them to choose the operational methods as required.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
สารบัญ.....	๒
สารบัญตาราง	๓
สารบัญภาพ.....	๔
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
สมมติฐานการวิจัย	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
ขอบเขตของการวิจัย	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ	9
ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ.....	16
ข้อมูลทั่วไปของกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่	21
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	27
3 วิธีดำเนินการทำวิจัย	40
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	40
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	42
การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ	43
การเก็บรวบรวมข้อมูล	44
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	44
เกณฑ์การแปลผล	45

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิจัย.....	46
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่.....	49
ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย	63
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	70
สรุปผลการวิจัย	71
อภิปรายผล	73
ข้อเสนอแนะ	75
บรรณานุกรม	78
ภาคผนวก.....	81
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	87

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2-1 สถานภาพกำลังพล กองบิน 41 เชียงใหม่	26
2-2 สรุปประเด็นการวิจัยและตัวแปรของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	35
2-3 สรุปเปรียบเทียบความสอดคล้องของตัวแปร	38
3-1 จำนวนประชากรและขนาดตัวอย่าง	41
4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	46
4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	47
4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นยศ.....	47
4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	48
4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเวลาการรับราชการ.....	48
4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน	49
4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	50
4-8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการยอมรับนับถือ	51
4-9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	52
4-10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรับผิดชอบ.....	53
4-11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความก้าวหน้า	54
4-12 สรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยๆ ใจ.....	55
4-13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านนโยบายการบริหาร	56
4-14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน	57

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4-15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน.....	56
4-16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	59
4-17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความมั่นคงในงาน	60
4-18 สรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยค้าขาย.....	61
4-19 สรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้าขาย.....	62
4-20 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ	63
4-21 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ	64
4-22 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับชั้นยศ	64
4-23 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	65
4-24 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลารับราชการ	66
4-25 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน.....	67
4-26 สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของแรงจูงใจในการทำงานข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่	68

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
2-1 แรงจูงใจนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ.....	15
2-2 ผังโครงสร้างการจัดกองบิน 41.....	24

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การดำเนินการขององค์การจะบรรลุเป้าหมายตามที่วางไว้ได้นั้น ย่อมมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องหลายประการด้วยกัน ปัจจัยหนึ่งซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่ง คือทรัพยากรบุคคล ถึงแม้เงิน วัสดุ อุปกรณ์ อาคารสถานที่ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ จะมีอย่างครบถ้วน เพียงพร้อม แต่หากบุคลากรขององค์กรนั้น ๆ ขาดความรู้ความสามารถ ก็จะทำให้การบริหารงานประสบความสำเร็จได้ยาก ซึ่งองค์การทราบดีว่า ทรัพยากรมนุษย์เป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการบริหาร มนุษย์นั้นเป็นทรัพยากรที่มีชีวิตจิตใจ มีความรู้สึกนึกคิด ความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญในงาน และทักษะที่แตกต่างกัน การที่องค์การจะสามารถนำศักยภาพในแต่ละบุคคลออกมายield ได้อย่างเต็มที่นั้น ย่อมต้องใช้กลยุทธ์จิตวิทยา หรือต้องใช้แรงจูงใจ ซึ่งแรงจูงใจมีความจำเป็นและสำคัญกับองค์การต่าง ๆ ทุกองค์การ เนื่องจากแรงจูงใจมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของมนุษย์เพื่อไปสู่เป้าหมาย โดยพฤติกรรมที่กระทำออกมายังบุคคลนั้นเป็นพฤติกรรมที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความตั้งใจ จึงมีผลต่อผลผลิตและผลลัพธ์ที่เป็นบวก ดังนั้น การนำทรัพยากรมนุษย์ซึ่งถือเป็นทรัพยากรอันมีค่า และมีศักยภาพที่สุดในหน่วยงานมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดนั้น จำเป็นต้องมีการใช้วิธีการบริหารทรัพยากรมนุษย์ เพื่อให้พนักงานเกิดแรงจูงใจในองค์การทำงาน ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานสามารถอยู่รอดได้ในภารณฑ์ต่าง ๆ และมุ่งสู่ความสำเร็จตามเป้าประสงค์ที่ได้วางไว้ (กิตติภพ สุจันง, 2557, หน้า 1)

กองทัพอากาศได้ริเริ่มการจัดทำยุทธศาสตร์กองทัพอากาศฉบับแรกเมื่อปี พ.ศ. 2551 คือ ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ พ.ศ. 2551-2562 และได้ดำเนินการปรับปรุงให้ทันสมัยและสอดคล้องตามสภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงอย่างต่อเนื่องจนถึงฉบับปัจจุบัน คือ ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ พ.ศ. 2551-2562 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2557) ซึ่งกำหนดเป้าหมายในการขับเคลื่อนกองทัพอากาศเพื่อมุ่งสู่วิสัยทัศน์ “กองทัพอากาศชั้นนำในภูมิภาค (One of the best air forces in ASEAN)” กำหนดวาระในการทบทวนและปรับปรุงยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ ทุก ๆ 2 ปี ซึ่งครบกำหนดอีกรอบในปี พ.ศ. 2559 มีการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมด้านความมั่นคงอย่างมีนัยสำคัญในหลายประการ ได้แก่ ความสัมพันธ์ และความร่วมมือของประเทศในภูมิภาคจากการก่อตั้งประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) บทบาทของประเทศไทย作為ต่อประเทศไทยและภูมิภาครวมทั้งการพัฒนาและเดินทางของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารตลอดจนการใช้งานสังคมออนไลน์

ซึ่งล้วนก่อให้เกิดเงื่อนไข และความท้าทายในการพัฒนาองค์ประกอบในอนาคต ก่อปรับเปลี่ยนตัวมิติให่นำมาใช้ในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความ “มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ทำให้กระทรวงกลาโหม และกองทัพไทยต้องปรับปรุงยุทธศาสตร์และนโยบายที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้อง ดังนั้น พ.ศ. 2559 จึงเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมในการทบทวนและปรับปรุงยุทธศาสตร์กองทัพภาคที่หันสมัยและสอดคล้องตามสภาพแวดล้อมด้านความมั่นคงที่เปลี่ยนแปลง โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนากองทัพภาคในทุกด้านอย่างเป็นระบบ เช่น การจัดหาอุปกรณ์ เครื่องมือ และอาวุธยุทโธปกรณ์ที่เหมาะสม การฝึกศึกษาเพื่อพัฒนาบุคลากร การพัฒนาแนวความคิดในการปฏิบัติการกิจ และการปรับปรุงโครงสร้างองค์กร เพื่อให้กองทัพภาคมีขีดความสามารถที่เพียงพอ และเหมาะสมในการปฏิบัติการกิจที่ได้รับมอบหมาย ได้อ่ายมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับธรรมชาติ คุณลักษณะ และข้อจำกัดของกำลังทางอากาศ รวมทั้งทรัพยากรที่มีในครอบครอง ทั้งนี้ พลังขับเคลื่อนการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ซึ่งเป็นปัจจัยแห่งความสำเร็จ ได้แก่ กำลังพลเป็นแกนนำ และเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือในการพัฒนา เนื่องจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีกำลังทางอากาศ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว เช่น เทคโนโลยีอากาศยาน ไร้คนขับ เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ตลอดจนเทคโนโลยีไซเบอร์ และเทคโนโลยีอัตโนมัติ เป็นต้น ส่งผลให้การเตรียมและใช้กำลังของกองทัพภาคในการปฏิบัติการกิจเปลี่ยนแปลงไป กองทัพภาคมีความต้องการกำลังพล และผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านเพิ่มมากขึ้น จึงจำเป็นต้องสรรหา คัดเลือก และพัฒนาบุคลากร ของกองทัพภาคในทุกระดับให้มีความรู้ความเข้าใจ และความชำนาญเกี่ยวกับเทคโนโลยีเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการพัฒนาและปรับปรุงโครงสร้าง องค์กรให้เหมาะสม ในขณะเดียวกัน การปลูกฝังค่านิยมและการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่ดี จะช่วยส่งเสริมให้กำลังพลกองทัพภาคตระหนักและมีเป้าหมายในการพัฒนาองค์กรร่วมกัน มีความเข้าใจในแนวทางการพัฒนาองค์กร ทั้งนี้ กำลังพลต้องให้ความสำคัญและปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองเพื่อพัฒนาองค์กรทัพภาคมุ่งสู่เป้าหมายที่วางไว้ได้อย่างรวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ (ยุทธศาสตร์กองทัพภาค 20 ปี, 2559)

นโยบายผู้บัญชาการทหารอากาศ พ.ศ. 2560-2561 ด้านกำลังพล กำหนดให้มีการสร้างจิตสำนึกร่วมกันในความเป็นทหารอากาศ โดยการปลูกฝังและเสริมสร้างค่านิยมหลักของกองทัพภาค (Core values) ให้กำลังพลกองทัพภาคมีคุณลักษณะที่ดี ร่วมกัน และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม บริหารกำลังพลกองทัพภาคโดยใช้สมรรถนะ (Competency) ของกำลังพลกองทัพภาค เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถของกำลังพลตามทิศทางยุทธศาสตร์ กองทัพภาค มีการปรับปรุงเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพ (Career path) ของกำลังพลกองทัพภาค ให้สามารถบริหารกำลัง

พลได้อย่างมีประสิทธิภาพ เกิดความชัดเจนตามเดินทางความเริ่มก้าวหน้า ดำเนินการเสริมสร้าง ระบบที่ดี วินัย ปลูกฝังจิตสำนึกระบบเป็นทั่วไป ล่าสุด สำหรับอาชีพ ส่งเสริมขวัญกำลังใจของกำลังพล กองทัพอากาศ และได้นำหลักการ การจัดการความรู้มาใช้ยกระดับกำลังพลกองทัพอากาศ ให้มีจิต ความสามารถในการปฏิบัติงาน ตามมาตรฐานเพื่อมุ่งสู่การเป็นกองทัพอากาศแห่งการเรียนรู้ (นโยบายผู้บัญชาการทหารอากาศ, 2559)

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานของทุกองค์กรเพื่อที่จะให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด ประกอบไปด้วย คน (Man) เงิน (Money) วัสดุ (Materials) และการจัดการ (Management) โดยคน เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการขับเคลื่อนองค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนด ดังนั้นผู้บริหารของ องค์กรจะต้องสร้างแรงจูงใจ สร้างขวัญกำลังใจ เพื่อรักษาผู้ที่มีความรู้ ความสามารถ ให้ปฏิบัติงาน ในหน่วยงานได้เป็นเวลานาน ๆ ทำให้บุคลากรในหน่วยงานปฏิบัติงานด้วยความเต็มใจ ทุ่มเทกำลัง กาย กำลังความคิด อุทิศเวลาให้กับองค์กร และนำพาองค์กรให้มีความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง (พิรัตน์ ปั๊ดเจริญ, 2555, หน้า 1)

ในการปฏิบัติงานของบุคลากรในองค์กร แรงจูงใจเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะช่วยให้งาน บรรลุเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพสูงสุด ดังนั้นการบริหารบุคลากรจะต้องพิจารณาและดำเนินถึง ความยุติธรรมและความเสมอภาค เพื่อให้เกิดแรงจูงใจที่ดีในการปฏิบัติงาน และจะทำให้บุคลากร ในองค์กรตั้งใจทำงานให้สำเร็จลุล่วง โดยไม่รู้สึกว่าตนเองถูกบีบบังคับให้ทำงาน และพร้อมจะ ทำงานด้วยความเต็มใจ ซึ่งส่งผลให้งานออกมามีคุณภาพ และสำเร็จลุล่วงไปอย่างรวดเร็ว (สุพิชญา คุศรีเทพประทาน, 2551, หน้า 19)

สำหรับหน่วยงานราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาล จะต้องมีคือ แนวทางหรือกฎหมายที่ผู้บังคับบัญชาเป็นผู้กำหนด โดยจะต้องปฏิบัติงานให้เป็นไปตามระเบียบ และคำสั่งที่กำหนดไว้ท่านนี้ ดังนั้นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพและเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติ ราชการจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้การปฏิบัติราชการหรือการปฏิบัติงานประสบผลสำเร็จ และการ ที่จะทำให้บุคลากรนั้นอุทิศตนหรือปฏิบัติงานให้กับหน่วยงานด้วยความเต็มใจ จะต้องมีสิ่งจูงใจ เพื่อให้เกิดปฏิบัติงานตามเป้าหมายที่กำหนด ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เป็นหน่วยขึ้นตรงต่อกองทัพอากาศ มีภารกิจหลักคือ เตรียมการและปฏิบัติการใช้กำลังทางอากาศตามที่กองทัพอากาศกำหนด ประกอบด้วยหน่วยงานที่ ขึ้นตรงต่อกองบิน จำนวน 12 หน่วย มีกำลังพลที่บรรจุประกอบด้วย ข้าราชการ ทหารชั้นสัญญาบัตร ข้าราชการทหารชั้นประทวน พลทหารกองประจำการ ลูกจ้างประจำ และ พนักงานราชการ มีระบบสายการบังคับบัญชาระหว่างผู้บังคับบัญชา กับผู้ใต้บังคับบัญชา ที่มีคือ เป็นแบบธรรมเนียมในการปฏิบัติ

ในวงรอบของทุกปีในการปฏิบัติงาน จะต้องมีการโยกย้าย การไปช่วยราชการ การปรับโอน การเดือนยศและตำแหน่ง ทั้งนี้เพื่อการเจริญเติบโตในหน้าที่การงาน และความเหมาะสม จึงส่งผลให้ข้าราชการต้องมีการเตรียมพร้อมเพื่อปรับตัวให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีกำลังทางอากาศ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ที่กองบิน 41 ซึ่งเป็นหน่วยขึ้นตรงกองทัพอากาศ ต้องขับเคลื่อนการพัฒนาของทัพตามยุทธศาสตร์ อีกทั้งการปฏิบัติงานในการกิจที่กองบิน 41 ได้รับมอบหมาย ได้แก่ เตรียมและปฏิบัติการใช้กำลังตามอำนาจหน้าที่ และในการกิจอื่น ๆ ได้แก่ การกิจกรรมการอาชีวศึกษาและถ่ายพระเกียรติ การกิจกรรมทางศาสนาภัยและช่วยเหลือประชาชน การกิจป้องกันประเทศและแก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนการกิจการพัฒนาประเทศ แต่ปัจจุบันกองบิน 41 ได้รับการบรรจุข้าราชการ คิดเป็น 36 เปอร์เซ็นต์ ของอัตราอนุមติ (ข้อมูลแผนกกำลังพล กองบังคับการ กองบิน 41, กันยายน 2560) ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบภาระงานที่มีเป็นจำนวนมาก กับกำลังพลที่ปฏิบัติหน้าที่ ที่มีอยู่เป็นจำนวนน้อย จึงอาจส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติงาน และชีวิตความเป็นอยู่ ทำให้ข้าราชการในหน่วยรักษาหน้าอยล้า หมดกำลังใจ ดังนั้นเป็นหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาของบิน 41 ที่ต้องสร้างแรงจูงใจให้กับข้าราชการภายนอก ให้มีกำลังใจ มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลของหน่วยงานในอนาคต จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนา และสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

- เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่
- เพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบริการ และ รายได้

สมมติฐานการวิจัย

- ข้าราชการกองบิน 41 ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ข้าราชการกองบิน 41 ที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับชั้นยศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน
- ข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

5. ข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระยะเวลารับราชการต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

6. ข้าราชการกองบิน 41 ที่มีรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยนำแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจของ (Herzberg, 1959) มาเป็นแนวทางในการศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 2 ปัจจัยได้แก่

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) คือ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การได้รับการยอมรับ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า

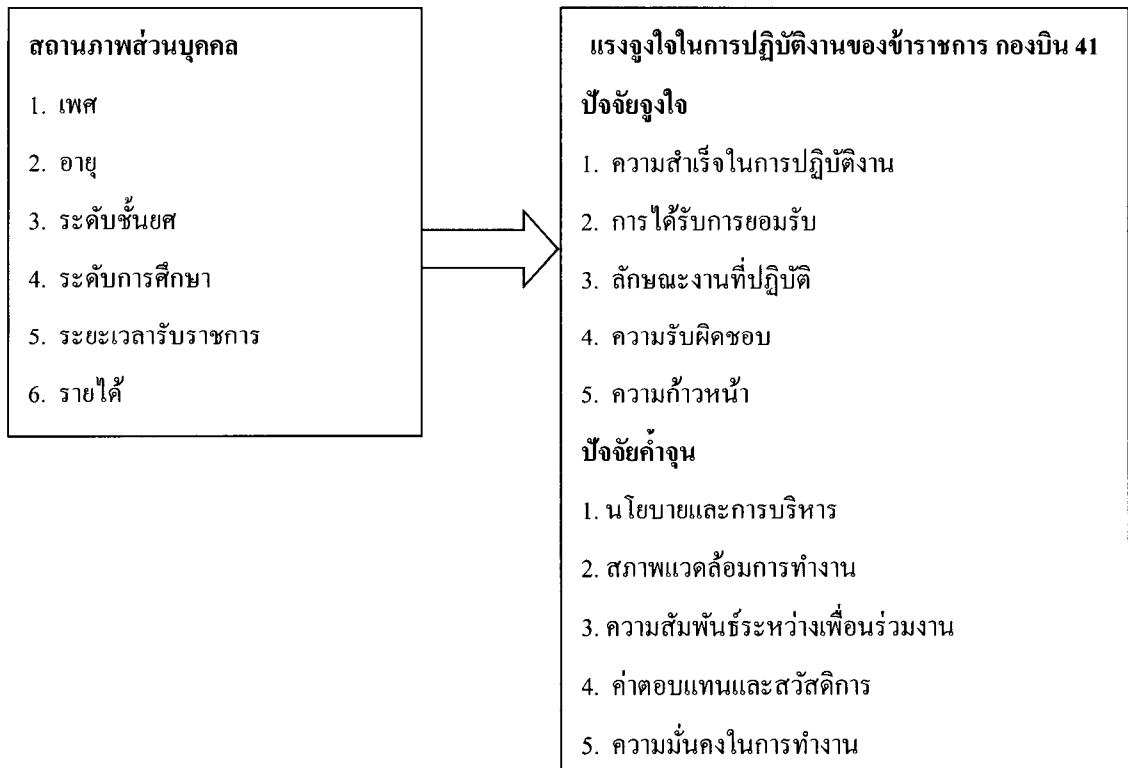
2. ปัจจัยค้างerin (Hygiene factors) คือ นโยบายและการบริหาร สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทนและสวัสดิการ และความมั่นคงในการทำงาน

ตัวแปรอิสระ

(Independent variable)

ตัวแปรตาม

(Dependent variable)

ภาพที่ 1-1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41
2. ทำให้ทราบถึงความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของบุคลากร จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลที่ได้รับใช้เป็นข้อมูลในการเสนอแนะแนวทางการสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา: การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้แนวคิดทฤษฎีสองปัจจัยของไฮร์ซเบิร์ก (Herzberg, 1959) มาเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยในการศึกษา คือ

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การได้รับการยอมรับ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า
2. ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene factors) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ นโยบายและการบริหาร สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทนและสวัสดิการ และความมั่นคงในการทำงาน

สำหรับตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบรรบร้าราชการ และรายได้ต่อเดือน

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 ประกอบด้วย ปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้ำจุน

ขอบเขตด้านพื้นที่: การวิจัยครั้งนี้มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ข้าราชการ กองบิน 41 จำนวน 788 คน (ข้อมูลจาก แผนกกำลังพล กองบังคับการ กองบิน 41 เมื่อ 8 กันยายน พ.ศ. 2560)

ขอบเขตด้านเวลา: ในการวิจัยครั้งนี้ ทำการวิจัยและเก็บข้อมูลในช่วงเดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2560 ถึง พฤษภาคม พ.ศ. 2560

นิยามศัพท์เฉพาะ

ข้าราชการกองบิน 41 หมายถึง ข้าราชการทหารชั้นสัญญาบัตร และข้าราชการทหารชั้นประทวน ที่สังกัดกองบิน 41 ระดับชั้นยศตั้งแต่ จ่าอากาศตรี ถึง นาวาอากาศเอกพิเศษ

แรงจูงใจ หมายถึง บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีผลทำให้ ข้าราชการกองบิน 41 ต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมี พฤติกรรม ในลักษณะที่มีเป้าหมาย แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง การกระทำ หรือพฤติกรรมในตัวของข้าราชการ กองบิน 41 ซึ่งถูกกระตุ้น โดยสิ่งเร้า หรือสิ่งจูงใจ ให้แสดงออกซึ่งความต้องการในการกระทำการสิ่งใด สิ่งหนึ่งที่จะเป็นพลังผลักดันให้ข้าราชการกองบิน 41 กระทำการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ และเมื่อประสบความสำเร็จก็จะรู้สึกภาคภูมิใจ ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพและประสิทธิผลให้ กองบิน 41 ประสบความสำเร็จ

ปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) หมายถึง ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจให้ข้าราชการกองบิน 41 ทำงานอย่างมีความสุข มีความคิดครีเอทีฟสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น หรือทำให้เกิดความ ภักดีต่อกองบิน 41 มากขึ้น เป็นปัจจัยที่ไม่มีกีด้วย กากกองบิน 41 ไม่ได้มุ่งเน้นในการเพิ่มระดับ ความพึงพอใจ หรือระดับการโน้มน้าวให้ข้าราชการกองบิน 41 มีประสิทธิภาพในการทำงานที่ สูงขึ้น ประกอบด้วย

1. **ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (Achievement)** หมายถึง ความสามารถแก้ไขปัญหาให้ลุล่วงไปได้เสมอ ๆ โดยข้าราชการกองบิน 41 จะรู้สึกมีความพึงพอใจและปลื้มใจใน ผลสำเร็จของงานนั้นอย่างยิ่ง ทำให้มีกำลังใจในการทำงานอีก ๆ ต่อไป ซึ่งถือได้ว่ามีความสำคัญ ที่สุด ข้าราชการกองบิน 41 มีความรู้สึกว่า เขาทำงานได้สำเร็จ

2. **การได้รับการยอมรับ (Recognition for achievement)** หมายถึง การทำงานของ ข้าราชการกองบิน 41 ที่ได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา เพื่อร่วมงาน โดยให้ความสำคัญ ยก ย่อง ชมเชย และคงความชื่นชมยินดีในผลงานและความสามารถ เมื่อทำงานบรรลุผลจะเป็นสิ่งที่ สร้างความประทับใจ ในทางทฤษฎี เชื่อว่าจะทำให้ข้าราชการกองบิน 41 นั้นเกิดความภูมิใจ มี กำลังใจ มีผลในการกระตุ้น จูงใจในการทำงานได้ดียิ่งขึ้น เป็นการสื่อถึงความรู้สึกว่าเมื่อทำสำเร็จ ย่อมมีคนยอมรับเขา

3. **ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (Work itself)** หมายถึง ตัวงานที่น่าสนใจและท้าทาย ความสามารถของข้าราชการกองบิน 41 จนรู้สึกได้ว่างานที่ทำน่าสนใจ น่าทำ เป็นงานสำคัญที่มี คุณค่า เป็นงานที่ต้องใช้ ความคิด งานประดิษฐ์คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ แบบใหม่ ๆ ปัจจัยนี้ทฤษฎีเชื่อว่า ข้าราชการกองบิน 41 รู้สึกพอใจ ที่จะทำงานในลักษณะนี้มากขึ้น

4. **ความรับผิดชอบ (Responsibility)** หมายถึง รับผิดชอบตนเองและงานของตน การ ได้รับเกียรติและความไว้วางใจ มองหมายงานให้รับผิดชอบอย่างอิสระ สนิทที่ผลลัพธ์ให้สิทธิ์ ทางด้านความคิด ปัจจัยประเภทนี้ ล้วนแล้วแต่ เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้ข้าราชการ กองบิน 41 ตั้งใจทำงานให้มากยิ่งขึ้น

5. ความก้าวหน้า (Advancement) หมายถึง ความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในงานที่ทำการได้ ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือเลื่อนขั้นในการทำงาน การขึ้นเงินเดือนค่าจ้างให้สูงขึ้น จะเป็น สิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้ข้าราชการกองบิน 41 ตั้งใจทำงานให้มากยิ่งขึ้น

ปัจจัยค้าจุน (Hygiene factors) หมายถึง ปัจจัยที่ขาดแคล้ว ข้าราชการกองบิน 41 จะมีแนวโน้มเกิดความไม่พึงพอใจต่องานที่รับผิดชอบต่อกองบิน 41 แต่การเพิ่มระดับปัจจัยประเภทนี้ เก้าไปก็ไม่ได้ช่วยให้ข้าราชการกองบิน 41 มีความพึงพอใจต่องานที่รับผิดชอบหรือในตัวกองบิน 41 สูงขึ้น และไม่ได้ช่วยให้ข้าราชการกองบิน 41 มีแรงจูงใจในการพัฒนาประสิทธิภาพของงาน ประกอบด้วย

1. นโยบายและการบริหาร (Company policies and administration) หมายถึง การที่กองบิน 41 มีกฎ ระเบียบ ที่เอื้อต่อการทำงาน มีการกำหนดนโยบายบริหารจัดการในการปฏิบัติงาน ที่ชัดเจน และง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้บุคคลอื่นได้แสดงความคิด และข้อเสนอแนะ ได้อย่างเสรี

2. สภาพแวดล้อมการทำงาน (Working conditions) หมายถึง สภาพแวดล้อมในที่ทำงาน ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงาน เช่น อาคารสำนักงาน มีความสะอาดสวยงาม มีวัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกสนับสนุนในการทำงานอย่างเพียงพอ บรรยากาศในสถานที่ทำงาน เช่น แสงสว่าง เสียง อุณหภูมิ มีความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน (Interpersonal relations-peers) หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกริยาหรือวากาที่แสดงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี มีความเข้าใจ ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

4. ค่าตอบแทนและสวัสดิการ หมายถึง เงินเดือน พลประโยชน์หรือค่าตอบแทนที่ได้รับ รวมถึง เบี้ยเลี้ยง ค่าล่วงเวลา โบนัส และสวัสดิการ การช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ ตามที่ทางราชการกำหนด

5. ความมั่นคงในงาน (Job security) หมายถึง ความรู้สึกของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ รวมถึงความมีชื่อเสียงขององค์กร

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่” ผู้วิจัยได้ทำการศึกษา โดยนำแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ มาประกอบ เพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวทางในการศึกษาดังนี้

1. แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ
2. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ
3. ข้อมูลทั่วไปของกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

Walters (1978, p. 218) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง “บางสิ่งบางอย่างที่อยู่ภายในตัวของบุคคลที่มีผลทำให้บุคคลต้องกระทำ หรือเคลื่อนไหว หรือมีพฤติกรรม ในลักษณะที่มีป้าหมาย”

Lounion and Bitta (1988, p. 368) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง “สภาวะที่อยู่ภายในตัวที่เป็นพลัง ทำให้ร่างกายมีการเคลื่อนไหวไปในทิศทางที่มีป้าหมายที่ได้เลือกไว้แล้ว ซึ่งมักจะเป็นป้าหมายที่มีอยู่ในสภาวะสั่งแวดล้อม”

Schiffman and Kanuk (1991, p. 69) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจ หมายถึง “แรงขับเคลื่อนที่อยู่ภายในของบุคคลที่กระตุ้นให้บุคคลมีการกระทำ”

Woolfolk (1995, p. 130) ได้ให้ความหมายของการจูงใจว่า การจูงใจเป็นภาวะภายในของบุคคล ที่ถูกกระตุ้นให้กระทำพฤติกรรมอย่างมีทิศทางและต่อเนื่อง

Domjan (1996, p. 199) ได้ให้ความหมายของการจูงใจว่า การจูงใจเป็นภาวะในการเพิ่มพฤติกรรมการกระทำหรือกิจกรรมของบุคคล โดยบุคคลจะใช้กระทำพฤติกรรมนั้น เพื่อให้บรรลุป้าหมายที่ต้องการ

ไพบูลย์ เทวรักษ์ (2537) ได้กล่าวว่า การจูงใจเป็นกระบวนการของพฤติกรรมที่เริ่มต้นด้วยความต้องการ (Need) และภาระ (Drive) นำไปสู่การแสดงออกของพฤติกรรมเป้าหมาย (Motivated Behavior)

ประธาน หอમพลูและทิพวรรณ หอમพลู (2540) ได้ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า หมายถึง ความมุ่งมั่นในการทำงาน เพื่อให้งานได้ดำเนินไปสู่เป้าหมาย โดยมีสภาพแวดล้อมเป็น ตัวกำหนด

สุรังค์ โภคตระกูล (2541) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง แรงหรือพลังในการทำพฤติกรรม อย่างเข้มแข็งและกระตือรือร้น มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจน และรักษาพฤติกรรมนั้นไว้ เช่น คน ๆ หนึ่ง ทำงานหนักตลอดเวลาด้วยความขยันขันแข็งเพื่อให้ประสบความสำเร็จในชีวิต ถือว่า เขา มีแรงจูงใจ ในการทำงานสูง

ศักดิ์ไทย สุรกิจบรรพ (2545) กล่าวว่า แรงจูงใจคือ สภาพะในตัวอินทรีย์ที่จะกระตุ้นให้ อินทรีย์แสดงพฤติกรรมไปในทิศทางที่กำหนดไว้แล้ว เพื่อมุ่งไปสู่เป้าหมายที่อินทรีย์ต้องการ

ชาญศิลป์ วารสบุญมา (2546) กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงาน หมายถึง พลังทึ้งจากภายใน และภายนอกซึ่งช่วยกระตุ้นพฤติกรรมให้บุคคลทำในสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายด้วยความเต็ม ใจ และเป็นไปตามกระบวนการจูงใจของแต่ละบุคคล

ธิดา สุขใจ (2548) กล่าวว่า แรงจูงใจในการทำงาน หมายถึง สิ่งใด ๆ ที่เป็นแรงผลักดัน หรือกระตุ้นให้บุคคลปฏิบัติหรือแสดงพฤติกรรมด้วยความเต็มใจ เพื่อที่จะนำมาซึ่งการทำงานที่มี ประสิทธิภาพซึ่งมูลเหตุจูงใจที่สำคัญคือ ความต้องการ ความพึงพอใจในการทำงาน จะนำมาซึ่งการ ปฏิบัติที่ดีของบุคคลการทำให้บุคคลมีความจงรักภักดีต่องค์การ ซึ่งจะเป็นเงื่อนไขสำคัญต่อ ความสำเร็จขององค์การ ในระยะยาว

ศุภลักษณ์ ตรีสุวรรณ (2548) กล่าวว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน หมายถึง แรงผลักดันทั้ง จากภายในและภายนอก ซึ่งช่วยกระตุ้นทิศทางหรือแนวทางของพฤติกรรมให้บุคคลกระทำสิ่ง ต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายด้วยความเต็มใจ และเป็นไปตามแรงจูงใจของบุคคล

ดังนั้น แรงจูงใจในการทำงาน จึงหมายถึง สิ่งที่อยู่ภายในของบุคคล มีอิทธิพลทำให้ กำหนดทิศทางและการใช้ความพยายามในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ การจูงใจจึงเป็นสิ่งเร้า ซึ่งทำให้บุคคลเกิดความคิดริเริ่ม ควบคุมรักษาพฤติกรรม และการกระทำ หรือเป็นสภาพภายใน ซึ่ง เป็นสาเหตุให้บุคคลที่มีพฤติกรรม ที่ทำให้เกิดความเชื่อมั่นว่า สามารถบรรลุเป้าหมายบางประการ ได้ โดยมุ่งมั่นที่ความต้องการทางด้านร่างกาย (น้ำ อากาศ อาหาร พักผ่อน และที่อยู่อาศัย) และมี ความต้องการทางด้านอื่น ๆ เช่น การยกย่องสถานะ ความรัก ความผูกพันกับบุคคลอื่น ความรู้สึกที่ ดี การให้ การประสบความสำเร็จ โดยทั่วไปจะมีการเปลี่ยนแปลงเมื่อเวลาผ่านไป และความ ต้องการจะมีความแตกต่างกันในแต่ละบุคคลด้วย

ประเภทของแรงจูงใจ

ประเภทของแรงจูงใจมีหลายประเภทตามลักษณะการวิเคราะห์ของนักจิตวิทยา แบ่งตามที่มาของแรงจูงใจได้ 2 ประเภท (พวงเพชร วัชรอุ่, 2537, หน้า 10) แรงจูงใจทางสตีระ เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ หรือตามสัญชาตญาณที่เกิดขึ้นเองตั้งแต่เกิด บางทีเรียกว่าแรงจูงใจไร้สำนึก มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต ซึ่งเกิดจาก ความต้องการทางด้านร่างกาย เช่น ความหิว ความกระหาย ความเหนื่อย ความต้องการทางเพศ เป็นต้น เมื่อเกิดความต้องการเหล่านี้แล้ว จะทำให้เกิดภาระขาดความสมดุลของร่างกาย ซึ่งจะเป็นผลให้เกิดแรงขับก็จะลดลงกลับเข้าสู่ภาวะความสมดุล แรงจูงใจทางสังคม เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ภายในที่เกี่ยวข้องกับผู้อื่นหรือสังคม เช่น ความต้องการความรัก ความต้องการความก้าวหน้า ความสำเร็จในชีวิต ความต้องการตำแหน่งและฐานะทางสังคม ตลอดจนความก้าวหน้า เป็นต้น ซึ่งจะเห็นได้ว่าแรงจูงใจในสังคม ที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางสังคม ได้แก่ ตัวบุคคล กลุ่มบุคคล สถาบันต่าง ๆ ชนบทธรรมเนียม ประเพณี ค่านิยม ตลอดจนศาสนา และการเมือง เป็นต้น นอกจากที่กล่าวมาแล้ว นักจิตวิทยาแบ่งประเภทของแรงจูงใจเป็น 3 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะนำสิ่งต่าง ๆ ให้สำเร็จ โดยมีความนานะพยาيان พื้นผ้าอุปสรรคอาจชนะความล้มเหลว เพื่อไปสู่จุดมุ่งหมายที่ต้องการ ผู้มีแรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์จะตั้งระดับความคาดหวังไว้สูงกว่าผู้ที่แรงจูงใจไฟสัมฤทธิ์ตัว มีแผนการและความพยายามมากกว่า เป็นต้น

2. แรงจูงใจไฟสัมพันธ์ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่ยอมรับของผู้อื่น ต้องการให้ผู้อื่นรักใคร่ชอบพอ เอื้ออาทร มักจะแสดงออกโดยการเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เมตตากรุณา โอบอ้อมอารี ยอมคล้อยตาม หลีกเลี่ยงการโต้แย้ง ชอบเข้าสังคม พึงพาอาศัยได้ และรู้จักพึงพาผู้อื่น เป็นต้น

3. แรงจูงใจไฟอำนาจ เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความต้องการที่จะมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นในทางตรงและทางอ้อม หรือชอบได้ถึงถูกถึงเจียงอาจน้ำ มีลักษณะก้าวหน้า บางคนก็อิ่มเอมแจ่มใส แต่ก็ทำไปเพื่อให้คนอื่นอญในอำนาจตน ไม่พอใจกับการตกอยู่ภายใต้อำนาจของผู้อื่น หรือถูกวิพากษารณ์ เป็นต้น

ประเภทของแรงจูงใจยังแบ่งตามลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออก ได้อีก 2 ประเภท ดังนี้

1. แรงจูงใจภายใน เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นจากภายในตัวของบุคคลเองที่มองเห็น คุณค่าของการทำกิจกรรมว่ามีประโยชน์และทำด้วยความเต็มใจ เพื่อมุ่งหวังความสำเร็จในการทำกิจกรรมโดยไม่ต้องมีการควบคุมความสำเร็จในการทำกิจกรรมจะเป็นรางวัลภายในที่มีคุณค่ามากกว่ารางวัลภายนอก เช่น ความอยากรู้อยากเห็น อยากก้าวหน้า อยากเด่น อยากดัง หรือทะเบียนของบุคคล เป็นต้น แรงจูงใจประเภทนี้ จะมีผลกระทบต่อการเรียนการสอนที่สุด เพราะจะทำให้ผู้ปฏิบัติบรรลุ

ความสำเร็จตามเป้าหมายที่ต้องการ ได้อย่างดี เป็นแรงจูงใจที่การดำเนินถึงมากที่สุด ถึงแม้จะทำได้ยากกว่าวิธีอื่นก็ตาม

2. แรงจูงใจภายนอก เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากความคาดหวังสิ่งอื่นภายในตัวบุคคล เช่น รางวัลคำชมเชย หรือสิ่งล่อใจอื่น ๆ ไม่ได้กระทำเพื่อความสำเร็จในสิ่งนั้นเลย แรงจูงใจภายนอกอาจเป็นแรงผลักดันในการแสดงพฤติกรรมอย่างมีเป้าหมายและทิศทาง โดยกระบวนการใด ๆ ก็ได้จากภายนอกตัวบุคคล เช่น การสอบที่หวังคะแนนเกรด หรือตำแหน่ง การแข่งขันที่หวังชัยชนะและรางวัล หรือการเสริมแรงที่อยากรู้ ได้รับความพึงพอใจ การลงโทษที่อยากรีบเดียง เป็นต้น
(พวงเพชร วัชรอญี่, 2537, หน้า 10)

องค์ประกอบของแรงจูงใจ

Pigors and Myers (1981) ได้เสนอแนวคิดไว้ว่าสิ่งที่จะเป็นแรงจูงใจในการทำงาน ให้ประสบความสำเร็จ ต้องประกอบด้วยองค์ประกอบ ต่อไปนี้

1. ต้องได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมและอย่างเพียงพอ
2. ลักษณะของงานที่ทำต้องมีความปลอดภัย ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
3. มีโอกาสได้ใช้ความสามารถและพัฒนาความสามารถของตน ได้อย่างเต็มที่
4. มีโอกาสก้าวหน้าในตำแหน่งงานและเป็นงานที่มีความมั่นคง
5. มีความสามัคคีกลมเกลียวและมีการประสานงานกันเป็นอย่างดี
6. ยึดหลักประชาธิปไตยในการทำงาน
7. มีการแบ่งเวลาทำงานและเวลาที่จะใช้ชีวิตส่วนตัวอย่างสมดุล
8. มีความเข้าใจชีวิตการทำงานกับความสัมพันธ์กันในสังคมอย่างดี

อุบลรัตน์ เพ็งสถิตย์ (2544) กล่าวว่า แรงจูงใจปัจฉนภูมิเป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการมีวุฒิภาวะ ซึ่งจัดว่าเป็นแรงจูงใจที่มีพื้นฐานมาจากสภาพทางร่างกาย ไม่ได้เกิดมาจากการเรียนรู้ องค์ประกอบของการเกิดแรงจูงใจแบ่งเป็น 2 ประเภท

1. แรงจูงใจปัจฉนภูมิสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ

1.1 แรงจูงใจด้านสรีระ จะเกิดขึ้นเมื่อร่างกายอยู่ในภาวะไม่สมดุล ร่างกายจะเกิดความต้องการเพื่อทำให้ร่างกายอยู่ในภาวะที่สมดุลให้ได้ เช่น

1.1.1 ความหิว มนุษย์และสัตว์จะมีการรักษาความสมดุลภายในร่างกายได้ เช่น หิวๆ มีครรภ์ชอบรับประทานอาหารบ่อยครั้ง เพราะขาดสารอาหารบางอย่าง เป็นต้น

1.1.2 ความกระหาย โดยปกติแล้วมนุษย์มักจะสูญเสียน้ำภายในร่างกายตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นทางผิวนัง ปาก หรือการถ่ายปัสสาวะ จะทำให้ร่างกายขาดน้ำ มีความรู้สึกกระหาย เมื่อได้น้ำจะทำให้ความกระหายหมดไปได้

1.1.3 ความต้องการทางเพศ ลักษณะความต้องการทางเพศเป็นแรงขับที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลจะมีผลทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความต้องการทางเพศ เช่น เมื่อเกิดความต้องการทางเพศ ทำให้บุคคลพยายามไปช่วยเหลือ

1.1.4 ความต้องการอากาศ จัดว่าเป็นความต้องการขั้นพื้นฐานของมนุษย์เมื่อบุคคลขาดอากาศเมื่อใดก็ตาม จะเกิดแรงจูงใจที่มีความรุนแรงมาก ก่อให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ได้น้ำซึ่งอากาศหายใจ

1.1.5 การนอนหลับ การนอนหลับจัดว่าเป็นความต้องการทางด้านสุริยะประการหนึ่ง เมื่อบุคคลมีการพักผ่อนนอนหลับไม่เพียงพอจะมีผลทำให้ประสิทธิภาพในการทำงานลดลงขาดแรงจูงใจในการทำงาน

1.1.6 ความอุ่นและความเย็น สภาพความร้อนและความเย็นของอุณหภูมิ จะเป็นตัวเร้า (แรงจูงใจ) ประการหนึ่งที่ทำให้บุคคลเกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้

1.1.7 ความเจ็บปวด เมื่อร่างกายของบุคคลเกิดความเจ็บปวด เป็นผลมาจากการบุคคลจะมีพฤติกรรมด้วยการไปหาแพทย์ เพื่อทำการรักษาให้หายจากความเจ็บปวดนั้น

1.2 แรงจูงใจทั่วไป แรงจูงใจทั่วไปนี้ เป็นแรงจูงใจที่มิได้เกิดขึ้นจากลักษณะทางด้านสุริยะประการนัก และมิได้เป็นแรงจูงใจที่เกิดจากการเรียนรู้ทุก ๆ เรื่อง เช่น

1.2.1 การเคลื่อนไหวและกระทำการต่าง ๆ แรงจูงใจประเภทนี้เกิดขึ้น เพราะมีความต้องการที่จะมีการเคลื่อนไหวไปมา และมีความรู้สึกที่อยากระทำการต่าง ๆ

1.2.2 ความกลัวเมื่อเกิดความรู้สึกกลัวขึ้นมา ทำให้บุคคลมีพฤติกรรมต่าง ๆ เช่น การหลีกหนีหรือต่อสู้กับสถานการณ์ที่ทำให้เกิดความกลัวนั้น

1.2.3 ความอยากรู้อยากเห็น เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่ต้องมีความอยากรู้อยากเห็น เพื่อให้บุคคลได้มีการกระทำการต่าง ๆ จัดว่าเป็นแรงจูงใจหนึ่งที่ทำให้บุคคลสามารถทำงานให้บรรลุป้าหมายได้

1.2.4 ความสนใจ ความสนใจในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง จะมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ได้อย่างมาก many จึงขึ้นความสนใจเป็นตัวกระตุ้นทำให้เกิดพฤติกรรมขึ้นมา

2. แรงจูงใจทุติยภูมิ เป็นแรงจูงใจที่เกิดขึ้นเนื่องมาจากการเรียนรู้ และทำให้เกิดพฤติกรรมที่แตกต่างกันออกไปตามประสบการณ์ เช่น ในเด็กเล็ก ๆ เด็กจะมีแรงจูงใจเพื่อการมีชีวิต รอด แต่ในวัยผู้ใหญ่จะถูกจูงใจด้วยสิ่งเร้าที่นักเรียนนี้ออกจากแรงจูงใจปฐมภูมิ เป็นต้นว่าได้รับการเรื่องจากอำนาจเงิน ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ชีวิตในครอบครัว ฯลฯ ฉะนั้นแรงจูงใจทุติยภูมิจึงเป็นสิ่งจูงใจค่อนข้าง слับซับซ้อน ซึ่งจะต้องมีการเรียนรู้แรงจูงใจทุติยภูมิ เช่น ความต้องการที่ยอมรับของสังคม ความต้องการที่จะเป็นที่ยอมรับของสังคมนี้ ทำให้บุคคลมีความคล้อยตามและมีการทำ

พุทธิกรรมตามสภาพของสังคมแต่ละแห่ง เช่น กลุ่มเพื่อนมีมาตรฐานของกลุ่มอย่างไร บุคคลซึ่งมีความต้องการให้สังคมยอมรับ จะกระทำพุทธิกรรมตามมาตรฐานในกลุ่มนั้น ๆ เป็นต้น กล่าวโดยสรุป แรงจูงใจอาจเกิดจากสิ่งเร้าทั้งภายในและภายนอกตัวบุคคลนั้นเอง ภายนอก ได้แก่ ความรู้สึกต้องการหรือขาดอะไรไปบางอย่าง ซึ่งเป็นผลดังนี้ก็ได้ ภายนอกตัวบุคคลนั้นเอง ภายนอก ได้แก่ สิ่งใดก็ตามที่มาเร่งร้า และส่งเสริมความประณานิการประ同胞กิจกรรมในตัวบุคคลนั้น แรงจูงใจนี้อาจเกิดจากสิ่งเร้าภายนอก หรือภายนอกเพียงอย่างเดียวหรือทั้ง 2 อย่างก็ได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า แรงจูงใจในการทำให้เกิดพุทธิกรรมเกิดจากความต้องการของมนุษย์

ความสำคัญของแรงจูงใจ

การบริหารงานองค์กรในปัจจุบันต้องเผชิญกับปัญหาที่ยุ่งยาก слับซับซ้อน และโดยทั่วไปก็เป็นที่ยอมรับกันว่าทรัพยากรทางด้านกำลังคนและความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการต่าง ๆ มีความสำคัญมาก การศึกษาแนวทางการบริหารงาน จำเป็นต้องพิจารณาให้เห็นถึงความสำคัญของการกิจในการจัดการแต่ละชนิด มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์องค์กร จะบรรลุเป้าหมายมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับความร่วมมือร่วมใจของผู้ปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงานจะบังเกิดได้ต่อเมื่อผู้บริหารหรือผู้บังคับบัญชาเข้าใจถึงความต้องการของมนุษย์ และสามารถเลือกใช้วิธีการจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานมีความมั่นใจและเกิดความรู้สึกที่จะอุทิศตนเพื่องานและองค์กร ได้อย่างจริงใจ ดังนั้น การสร้างแรงจูงใจจึงเป็นภาระที่สำคัญสำหรับผู้บริหาร การจูงใจเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับคนโดยตรงซึ่งบุคคลแต่ละคนก็มีความคิดความต้องการแตกต่างกันออกไป จึงเกิดปัญหาในการสร้างแรงจูงใจที่ผู้บริหารต้องพิจารณา ดังนี้ (สารณ พานทอง, 2530, หน้า 290)

1. อะไรมีสิ่งที่จะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชา มีกำลังใจ มีความตั้งใจและมีความเต็มใจในการทำงานให้มากที่สุด

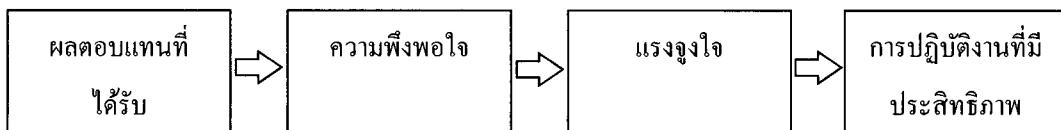
2. จะทำอย่างไรจึงสามารถหันเหความตั้งใจของผู้ใต้บังคับบัญชา ให้มุ่งปฏิบัติงานในหน้าที่โดยได้ผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งจากการพิจารณาความสำคัญของแรงจูงใจ จะเห็นได้ว่าแรงจูงใจในการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารงานที่ขาดเสียไม่ได้ และผลกระทบการจูงใจนี้จะเป็นผลต่อเนื่องไปสู่ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กร ฉะนั้น การสร้างแรงจูงใจให้บุคคลที่ปฏิบัติได้ แสดงถึงความรู้ ความสามารถ เพื่อดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้ จึงมีบทบาทสำคัญยิ่งในการบริหารงาน ในทางตรงกันข้าม หากหน่วยงานใดไม่มีการจูงใจในการทำงานแล้ว ย่อมไม่สามารถจะโน้มน้าวจิตใจผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้สึกผูกพันต่อหน่วยงาน ผลงานย่อมตกต่ำ เกิดความเบื่อหน่ายและทำงานอย่างขาด

ประสิทธิภาพ การสร้างแรงจูงใจให้กับสมาชิกในองค์กรหรือหน่วยงาน จึงเป็นทักษะสำคัญประการหนึ่งที่ผู้บริหารทุกระดับต้องเรียนรู้และฝึกฝน แล้วนำไปปฏิบัติให้เกิดผลดีต่อหน่วยงาน เพื่อผลสำเร็จของงานและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ความสำคัญของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จ เพราะเป็นกระบวนการด้านจิตวิทยา เป็นความรู้สึกที่ชอบความสำเร็จ หรือพอใจในองค์ประกอบ และสิ่งจูงใจในด้านต่าง ๆ ของงาน ดังที่มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ดังนี้

1. เป็นการตอบสนองความต้องการผู้ปฏิบัติงานจนเกิดความพึงพอใจซึ่งจะทำให้เกิดแรงจูงใจในการเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงกว่าผู้ที่ไม่ได้รับการตอบสนองทั้งตามแนววิคิด ดังกล่าว สามารถแสดงด้วยแผนภาพได้ดังนี้

ภาพที่ 2-1 แรงจูงใจนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

จากแผนภูมิแนววิคิดดังกล่าว ผู้บริหารที่จะมุ่งเพิ่มผลด้วยการปรับปรุงประสิทธิภาพ ในการทำงานให้สูงขึ้นก็จะพยายามหาสภาพแวดล้อมในการทำงาน และปัจจัยต่าง ๆ เช่น เงินเดือน สวัสดิการ หรือความก้าวหน้าในตำแหน่งการงาน ที่จะสร้างแรงจูงใจของผู้ปฏิบัติงานที่ดีจนบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

2. ผลการปฏิบัติงานนำไปสู่ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจและแรงจูงใจที่ผลการปฏิบัติงานจะถูกเชื่อมโยงด้วยปัจจัยอื่น ๆ ผลการปฏิบัติงานที่ดีจะนำไปสู่ผลตอบแทนที่เหมาะสม ซึ่งในที่สุดจะนำไปสู่การตอบสนองแรงจูงใจ ผลการปฏิบัติงานย่อมได้รับผลตอบสนองในรูปของรางวัลหรือผลตอบแทน ซึ่งแบ่งออกเป็นผลตอบแทนภายในโดยผ่านการรับรู้เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทน ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ปริมาณของผลตอบแทนที่ผู้ปฏิบัติงานได้รับ นั่นคือ ความพอใจในงานของผู้ปฏิบัติจะถูกกำหนดโดยความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนที่เกิดขึ้นจริงและการรับรู้ เกี่ยวกับความยุติธรรมของผลตอบแทนที่รับรู้แล้ว แรงจูงใจย่อมเกิดขึ้น

เทพพนม เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ (2529, หน้า 43) กล่าวว่า ผลตอบแทนภายในหรือ รางวัลภายใน เป็นผลในด้านความรู้สึกของผู้ปฏิบัติงานที่เกิดแก่ตัวผู้ปฏิบัติงานเอง เช่น ความรู้สึก ต่อความสำเร็จที่เกิดขึ้นเมื่อสามารถเอาชนะความยุ่งยากต่าง ๆ และสามารถดำเนินงานภายในความ ยุ่งยากทั้งหลายได้สำเร็จ ทำให้เกิดความภาคภูมิใจ ความมั่นใจ ตลอดจนการได้รับการยกย่องจาก บุคคลอื่น ส่วนผลตอบแทนภายนอกเป็นรางวัลที่ผู้อื่นจัดหาให้มากกว่าที่ตนเองให้แก่ตนเอง เช่น การ ให้เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนขั้นหรือให้รางวัลโบนัสพิเศษ สรุปได้ว่า ความสำคัญของแรงจูงใจในการ ปฏิบัติและผลการปฏิบัติงานจะมีความสัมพันธ์ต่อกันในทางบวก ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่างานที่ปฏิบัตินั้น ทำให้บุคคลได้รับการตอบสนองความต้องการทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ทำ ให้เกิดความสมูรรณ์ของชีวิตมากน้อยเพียงใดนั้น คือสิ่งที่ผู้บริหารต้องคำนึงถึงและจัดให้มีขึ้นก็คือ องค์ประกอบต่าง ๆ ในการเสริมสร้างความพอดีในการทำงาน ความพอดีจะเป็นความรู้สึกนึกคิด หรือเขตติของบุคคลต่อการปฏิบัติงาน หากมีความพอดีมาก ก็จะมีความเตียรสละอุทิศ แรงกาย แรงใจ ให้แก่งาน ส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงานสูง ตอบสนองความต้องการ และบรรลุ จุดมุ่งหมายขององค์กร องค์การใดถ้าผู้ปฏิบัติงานมีความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน จะก่อให้เกิด ความพร้อมของบุคคลที่จะทำงาน ทำให้เกิดความร่วมมือร่วมใจ เกิดความศรัทธาและความเชื่อมั่น ในงานที่ทำนั้น ก็จะสามารถดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพเข่นกัน

ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ของ Maslow

Maslow (1954) ได้อธิบายถึงลำดับความต้องการของมนุษย์ว่ามี 5 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 ความต้องการทางสรีระ (Basic physiological needs) คือ ความต้องการด้านสรีระ นี้ เป็นความต้องการพื้นฐานที่สำคัญที่สุดทางด้านการดำรงชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร น้ำ อากาศ และอุณหภูมิ การหลบบันนอน การขับถ่าย เป็นต้น

ขั้นที่ 2 ความต้องการปลอดภัยและมั่นคง (Safety needs) คือความต้องการความปลอดภัย มั่นคง ซึ่งได้แก่ ความรู้สึกมั่นคงปลอดภัย ความเป็นปึกแผ่น ความต้องการความคุ้มครอง ปกป้อง ความรู้สึก ปลอดภัยจากการคุกคาม ปลอดจากความวิตกกังวล ตลอดจนการหลีกเลี่ยงอันตรายหรือ ความเจ็บป่วยต่าง ๆ

ขั้นที่ 3 ความต้องการความรักและสังคม (Social and love needs) คือ ความต้องการความ รัก อยากให้ตนเป็นที่รักยอมรับจากกลุ่ม โดยปกติแล้วบุคคลมักจะอยู่ร่วมกับกลุ่มกัน ดังนั้นจึงต้องการ ความรักและต้องการมีส่วนร่วมในกลุ่มให้ยอมรับตนเอง เช่น กลุ่มครอบครัว กลุ่มสังคม กลุ่ม ทำงาน เป็นต้น

ขั้นที่ 4 ความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น (Self Esteem needs) คือ ความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องตน เป็นความปรารถนาของบุคคลที่ทำให้เกิดพฤติกรรมต่าง ๆ ขึ้นได้เป็นอันมาก เช่น บางคนมีการใช้จ่ายแบบฟุ่มเฟือยเกินฐานะของตนเอง เพื่อให้บุคคลอื่นได้ยกย่องตน เป็นต้น

ขั้นที่ 5 ความต้องการที่จะบรรลุถึงความต้องการของตนอย่างแท้จริง (Self Actualization needs) คือ ความต้องการสูงสุดของบุคคลที่บุคคลจะต้องพยายามกระทำสิ่งต่าง ๆ ตามความเหมาะสม และตามความสามารถของตนเอง เช่น ครูสอนหนังสืออย่างไม่เกิดความเบื่อหน่าย สอนด้วยความสุขสนายใจ เป็นต้น

ทฤษฎีแรงจูงใจของ Herzberg et al.

Herzberg et al. (1959) ได้อธิบายถึงปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจในงาน และองค์กรของพนักงานกับปัจจัยที่ช่วยเสริมแรงจูงใจให้พนักงานมีประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น และมีความพึงพอใจในงานที่สูงขึ้น 2 ปัจจัยอันได้แก่

1. ปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) คือ ปัจจัยที่ก่อให้เกิดแรงจูงใจให้คนทำงานอย่างมีความสุข มีความคิดสร้างสรรค์ และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น หรือทำให้เกิดความภักดีต่อองค์กรมากขึ้น เป็นปัจจัยที่ไม่มีก็ได้ หากองค์กรไม่ได้มุ่งเน้นในการเพิ่มระดับ การโน้มน้าวให้พนักงานมีประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น มักเรียกปัจจัยประเภทนี้อีกอย่างหนึ่งว่า “ปัจจัยภายใน” (Intrinsic factor) ตัวอย่างของปัจจัยประเภทนี้ ได้แก่

1.1 ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน (Achievement) การที่บุคคลสามารถทำงานได้เสร็จลุ้นและประสบผลลัพธ์เช่นเดียวกับผู้อื่น ที่มีความสามารถในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การรู้สึกป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้น และเมื่อผลงานสำเร็จ จึงเกิดความรู้สึกพอใจและปลาบปลื้มในผลสำเร็จของงานนั้น ๆ

1.2 การได้รับการยอมรับ (Recognition for achievement) การทำงานแล้วได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา เพื่อแสดงว่าตนทำงานและบุคคลทั่ว ๆ ไปในสังคมให้ความสำคัญ ยกย่อง ชมเชย แสดงความชื่นชมยินดีในผลงานและความสามารถ เมื่อทำงานบรรลุผลจะเป็นสิ่งที่สร้างความประทับใจ ในทางทฤษฎีเชื่อว่าจะทำให้พนักงานนั้นเกิดความภูมิใจ มีกำลังใจ มีผลในการกระตุ้น จูงใจในการทำงาน ได้ดียิ่งขึ้น เป็นการสื่อถึงพนักงานมีความรู้สึกว่าเมื่อทำสำเร็จจะมีคนยอมรับเขา

1.3 ลักษณะงานที่ปฏิบัติ (Work itself) ตัวงานที่น่าสนใจและท้าทายความสามารถ ของพนักงาน ทำให้พนักงานรู้สึกว่างานที่ทำน่าสนใจ น่าทำ เป็นงานสำคัญที่มีคุณค่า เป็นงานที่ต้องใช้ความคิด งานประดิษฐ์ คิดค้นสิ่งใหม่ ๆ แบบใหม่ ๆ ปัจจัยนี้ทฤษฎีเชื่อว่า พนักงานจะรู้สึกพอใจที่จะทำงานในลักษณะนี้มากขึ้น

1.4 ความรับผิดชอบ (Responsibility) รับผิดชอบตนเองและงานของตน การได้รับเกียรติและความไว้วางใจ มอบหมายงานให้รับผิดชอบอย่างอิสระ สนใจที่ผลลัพธ์ ให้สิทธิ์ทางด้านความคิด ปัจจัยประเทณนี้ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้พนักงานตั้งใจทำงานให้มากยิ่งขึ้น

1.5 ความก้าวหน้า (Advancement) ความรู้สึกว่ามีความก้าวหน้าในงานที่ทำการได้ความก้าวหน้าในหน้าที่การงานหรือเลื่อนขั้นในการทำงาน การขึ้นเงินเดือนค่าจ้างให้สูงขึ้น จะเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยส่งเสริมและกระตุ้นให้พนักงานตั้งใจทำงานให้มากยิ่งขึ้น

2. ปัจจัยสุขค้ำจุน (Hygiene factors) คือปัจจัยที่องค์กรขาดไม่ได้ คือ ปัจจัยที่องค์กรให้กับพนักงานซึ่งขาดไม่ได้ เนื่องจากเป็นปัจจัยที่ขาดแล้ว พนักงานจะมีแนวโน้มเกิดความไม่พึงพอใจต่องานที่รับผิดชอบต่องค์กร แต่การเพิ่มระดับปัจจัยประเทณนี้เข้าไป ก็ไม่ได้ช่วยให้พนักงานมีความพึงพอใจต่องานที่รับผิดชอบหรือในตัวองค์กรสูงขึ้นและไม่ได้ช่วยให้พนักงานมีแรงจูงใจในการพัฒนาประสิทธิภาพของงาน ถือเป็นปัจจัยภายนอก (Extrinsic factors)

2.1 นโยบายและการบริหาร (Company policies and administration) เป็นปัจจัยที่องค์กรไม่มีไม่ได้ และเป็นปัจจัยที่ไม่มีประสิทธิผลต่อการทำงานของพนักงาน เช่น นโยบายของหน่วยงาน ที่ไม่ส่งเสริมความเจริญเติบโตของตัวพนักงาน การไม่ดำเนรงรักษาและให้ความมั่นคงกับบุคลากร การบริหารงานที่ไม่เป็นระบบ การทำงานที่ซ้ำซ้อนกัน ในทางทฤษฎีนี้ก็เชื่อว่าการเพิ่มคุณภาพของปัจจัยนี้มาก ๆ ก็ไม่ได้ทำให้พนักงานมีแนวโน้มในความพึงพอใจมากขึ้น หรือมีแรงจูงใจในการทำงานให้ดีขึ้น

2.2 สภาพแวดล้อมการทำงาน (Working conditions) หมายถึง สิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวที่เอื้ออำนวยให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ล้วนหนึ่งที่สำคัญ คือ สภาพแวดล้อมทางกายภาพ ได้แก่ อาคารสถานที่ทำงาน วัสดุอุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน แสง เสียง อุณหภูมิ รวมถึงความเป็นสัดส่วนของพื้นที่ใช้สอยอย่างเพียงพอ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานต่าง ๆ

2.3 ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน (Interpersonal relations-peers) หมายถึง การติดต่อไม่ว่าจะเป็นกริยาหรือวาจา ที่แสดงความสัมพันธ์อันดีต่อกัน สามารถทำงานร่วมกัน มีความเข้าใจซึ้งกันและกันอย่างดีกับเพื่อนร่วมงาน

2.4 ค่าตอบแทนและสวัสดิการ (Salary) หมายถึง ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนที่ได้รับ ได้แก่ เงินเดือน เงินเบี้ยเลี้ยง ค่าล่วงเวลา โบนัส และสวัสดิการ ด้านการช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ

2.5 ความมั่นคงในการทำงาน (Job security) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อความมั่นคงในการทำงาน ความยั่งยืนของอาชีพ หรือความมั่นคงขององค์การ

Herzberg et al. (1959) ได้ตัดความต้องการ 5 ขั้นของ Maslow เหลือเพียง 2 ระดับ คือ ปัจจัยค้าจุน เทียบได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับต่ำ (ความต้องการทางกาย ความต้องการความปลอดภัย และความต้องการทางสังคม) ส่วนปัจจัยจุนใจเทียบได้กับการสนองตอบต่อความต้องการระดับสูง (เกียรติยศชื่อเสียง และความสมบูรณ์ในชีวิต)

ทฤษฎีการจูงใจฝ่ายดุทธิ์ของ McClelland

McClelland (1962) นักจิตวิทยาแห่งมหาวิทยาลัยฮาร์вар์ด ทำการวิจัยเกี่ยวกับแรงจูงใจในการทำงานให้ประสบผลสำเร็จทั้งในระดับบุคคลและระดับสังคม ผลจากการศึกษาสรุปได้ว่าคนมีความต้องการประสบผลสำเร็จ 3 ประการ คือ

1. ความต้องการความสำเร็จ (Need for achievement) เป็นความต้องการที่จะบรรลุผลสำเร็จในงานที่มีความท้าทายและการบรรลุมาตรฐานของงานที่ทำได้อย่างดีเยี่ยม โดยทั่วไปแล้วบุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จในงานสูง จะพยายามหา หรือสร้างสถานการณ์เชิงแข่งขันให้กับตนเอง เพื่อทำงานให้บรรลุผลสำเร็จด้วยความพยายามของตนเอง และต้องการได้รับผลจากการทำงานนั้นในทันทีด้วย และบุคคลที่มีความต้องการเช่นนี้ มักหลีกเลี่ยงงานที่มีจุดหมายที่เป็นไปไม่ได้หรือยากเกินไป เนื่องจากมีความเสี่ยงต่อความล้มเหลว นอกจากนั้นบุคคลประเภทนี้ยังต้องการแก้ปัญหาด้วยความคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม จึงเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าขององค์การ โดยทั่วไปจะมีคนเพียงประมาณ 10 % ขององค์การที่มีความต้องการความสำเร็จสูง ผู้บริหารพึงจัดสิ่งจูงใจให้บุคคลเหล่านี้ด้วยงานที่มีความท้าทายสามารถบรรลุผลได้ และมีผลลัพธ์กลับทันที แม้ว่าบุคคลประเภทนี้จะมีแรงจูงใจจากภายในก็ตาม แต่ผู้บริหารก็พึงให้ความสำคัญกับปัจจัยภายนอกด้วยเช่นกัน

2. ความต้องการอำนาจ (Need for power) เป็นความต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่นและสามารถควบคุมสถานการณ์ได้ อำนาจมี 2 ลักษณะคือ อำนาจเชิงส่วนตัว เป็นอำนาจที่ต้องการมีอิทธิพลเหนือคนอื่น ต้องการให้คนอื่นกักดิ่ต่องตนเองเป็นส่วนตัวไม่ใช่เพื่องค์การ บางครั้งอาจทำให้จุดหมายขององค์การถูกทำลายลง ได้แก้ปัญหา หรือเพื่อบรรลุจุดหมายขององค์การ เป็นบุคคลที่พยายามหาอะไรทำเพื่องค์การ อุทิศตนเพื่องค์การ จึงเป็นบุคคลที่ผู้บริหารพึงส่งเสริมให้มีตำแหน่ง เพื่อให้มีอิทธิพลต่อการใช้ความพยายามของคนอื่นด้วย

3. ความต้องการความสัมพันธ์ (Need for affiliation) เป็นความต้องการความอบอุ่น และความเป็นมิตรกับคนอื่น จึงมักแสดงออกโดยหวังจะให้ได้รับการยอมรับจากคนอื่น หวังได้รับการมีน้ำใจตอบแทน จากคนอื่นและพยายามทำตนเป็นคนมีความจริงใจ และพยายามเข้าใจความรู้สึกของคนอื่นให้มาก บุคคลประเภทนี้ ผู้บริหารพึงสร้างแรงจูงใจโดยให้ทำงานแบบมีส่วนร่วมให้มากขึ้น

จากทฤษฎีของ McClelland สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความต้องการความสำเร็จสูง มักจะเป็นคนที่ชอบงานที่ท้าทายเห็นผลเร็วและมักจะหลีกเลี่ยงงานที่ไม่มีจุดหมายส่วนบุคคลที่ต้องการมีอำนาจ ส่วนใหญ่จะเป็นคนที่ชอบสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น เพื่อให้คนอื่นภักดีต่องตนเอง และบุคคลที่ชอบทำงานแบบมีส่วนร่วม ก็จะเป็นคนที่ต้องการความสัมพันธ์กับคนอื่น ต้องการความอบอุ่น และความเป็นมิตรกับคนอื่น

ทฤษฎีการจูงใจ E.R.G ของ Alderfer

Alderfer (1972) ได้นำแนวความคิดพื้นฐานมาจากทฤษฎีแรงจูงใจ ของ Maslow และสร้างรูปแบบที่ต่างไปจากเดิม โดยเสนอว่าความต้องการของมนุษย์แบ่งออกได้เป็น 3 ประเภท ซึ่งเป็นผลจากการศึกษาทดสอบที่ชี้อว่า “An empirical treat of new theory of human needs” ในปี ค.ศ. 1969 ดังนี้

1. ความต้องการเพื่อความอยู่รอด (Existence needs (E)) เป็นความต้องการพื้นฐานของร่างกายเพื่อให้มนุษย์ดำรงชีวิตอยู่ได้ เช่น ความต้องการอาหาร เครื่องนุ่งหุ่น ที่อยู่อาศัย ยารักษาโรค เป็นต้น เป็นความต้องการในระดับต่ำสุด และมีลักษณะเป็นรูปธรรมสูงสุด ประกอบด้วย ความต้องการทางร่างกายบวกด้วยความต้องการความปลอดภัยและความมั่นคงตามทฤษฎีของ Maslow ผู้บริหารสามารถตอบสนองความต้องการด้านนี้ได้ด้วยการจ่ายค่าตอบแทนที่เป็นธรรม สวัสดิการที่ดี มีเงิน โบนัส รวมถึงทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสร้างสิกมั่นคงปลอดภัยจากการทำงาน ได้รับความยุติธรรม มีการทำสัญญาว่าข้างการทำงาน เป็นต้น

2. ความต้องการมีสัมพันธภาพ (Relatedness needs (R)) เป็นความต้องการที่จะให้และได้รับไมตรีจิตจากบุคคลที่แวดล้อม ความต้องการที่มีลักษณะเป็นรูปธรรมน้อยลง ประกอบด้วย ความต้องการความผูกพันหรือการยอมรับ (ความต้องการทางสังคม) ตามทฤษฎีของ Maslow ผู้บริหารควรส่งเสริมให้บุคลากรในองค์กรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ตลอดจนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อบุคคลภายนอกด้วย เช่นการจัดกิจกรรมที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ระหว่างผู้นำและผู้ตาม

3. ความต้องการความเจริญก้าวหน้า (Growth needs (G)) เป็นความต้องการในระดับสูงสุดของบุคคลซึ่งมีความเป็นรูปธรรมต่ำสุด ประกอบด้วย ความต้องการการยกย่องบวกด้วย ความต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตตามทฤษฎีของ Maslow ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ พนักงานพัฒนาตนเองให้เจริญก้าวหน้า การพิจารณาเลื่อนขั้น เดือนตำแหน่ง หรือมอบหมายให้รับผิดชอบต่องานก้าวขึ้น โดยมีหน้าที่การงานสูงขึ้น อันเป็นโอกาสที่พนักงานจะก้าวไปสู่ความสำเร็จ

สรุปได้ว่า ความต้องการตามทฤษฎีนี้ต้องบูนสมดิฐานที่เชื่อว่า ความต้องการที่ได้รับการตอบสนอง (Need satisfaction) คือ เมื่อความต้องการระดับใดได้รับการตอบสนองน้อย ความ

ต้องการประเทณนั้นจะมีอยู่สูงกว่าขนาดของความต้องการ (Need strength) ถ้าความต้องการในระดับต่ำกว่าได้รับการตอบสนองมากพอแล้ว ความต้องการในระดับสูงกว่าก็จะมากยิ่งขึ้น และความต้องการที่ไม่ได้รับการตอบสนอง (Need frustration) ถ้าความต้องการในระดับสูง ได้รับการตอบสนองน้อย ความต้องการในระดับต่ำจะมีมากขึ้น

เมื่อพิจารณาจากทั้ง 4 ทฤษฎีแล้ว ผู้วิจัยเห็นว่ามีความสอดคล้องกัน และเมื่อต้องการจะศึกษาถึงแรงจูงใจในการทำงานของบุคคลนั้น ย่อมต้องใช้แนวคิด ทฤษฎีที่สามารถจะพิจารณาบุคคลที่ทำงานเกี่ยวกับความต้องการในแต่ละด้าน เช่น การให้เงินเดือนที่เหมาะสม การสร้างสภาพแวดล้อมการทำงานที่เอื้อต่อการทำงานและมีความปลดปล่อย การให้โอกาสพนักงานเสนอความคิดและสร้างนวัตกรรมให้แก่องค์การ การให้รางวัลและเลื่อนตำแหน่งอย่างยุติธรรมก็จะเป็นการส่งเสริมให้พนักงานเกิดแรงจูงใจทุ่มเทปฏิบัติงานอย่างเต็มที่ ดังนั้น เพื่อให้น่าวางงานเกิดประสิทธิภาพในการทำงานทุกด้าน ผู้วิจัยเห็นว่าทฤษฎีของ Herzberg คือปัจจัยค้าจุน และปัจจัยจูงใจ มีความสอดคล้องตามความต้องการที่จะศึกษาแรงจูงใจในการทำงานของหน่วยงาน โดยผู้วิจัยเห็นว่าแนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาครั้งนี้ สามารถแยกออกเป็น 2 ด้านคือ ด้านปัจจัยค้าจุน ได้แก่ 1) นโยบายและการบริหาร 2) ความมั่นคงในการทำงาน 3) ความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน 4) สภาพแวดล้อมการทำงาน 5) ค่าตอบแทนและสวัสดิการ ส่วนปัจจัยจูงใจได้แก่ 1) ความสำเร็จของงาน 2) การยอมรับนับถือ 3) ลักษณะของงาน 4) ความรับผิดชอบ และ 5) ความก้าวหน้าในการทำงาน

ข้อมูลทั่วไปของกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

ประวัติ กองบิน 41

ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 สนามบินเชียงใหม่ถูกใช้งานในการกิจป้องกันภัยทางอากาศ จากการทางภาคเหนือของประเทศไทย และเพื่อสนับสนุนกำลังภาคพื้นของกองทัพพายัพ ซึ่งตั้งกองบัญชาการที่จังหวัดลำปาง โดยมีพลอากาศศรีพัน ฤทธาคนี เป็นผู้บังคับกอง และพลตรีจรุญ เสรี ริงฤทธิ์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นแม่ทัพพายัพ ครั้งนั้น มีการจัดตั้งกองบินน้อย ผสมที่ 90 ขึ้นที่สนามบินเชียงใหม่ มีนาวาอากาศตรีเอนเดิม พีระบูล เป็นผู้บังคับการกองบินน้อยผสมที่ 90 คนแรก นำฝูงบินมาถึงสนามบินเชียงใหม่ เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2485 เพื่อประสานงานกับกองบินใหญ่สมภาคพายัพ ฝูงบินที่บรรจุประจำการในกองบินนี้ ประกอบด้วย ฝูงบินขับไล่ที่ 22 (จากนครราชสีมา) มีเครื่องบิน肖ร์ค 2 (เครื่องบินขับไล่ แบบที่ 9) จำนวน 9 เครื่อง, ฝูงบินขับไล่ที่ 42 (จากเนินพลอยแวง จันทบุรี) มีเครื่องบินคอร์แซร์ (เครื่องบินโจมตี แบบที่ 1) จำนวน 10 เครื่อง เพื่อป้องกันการถูกยิงจากฝ่ายเดียวกัน ครั้งนั้นจึงใช้ชงช้างแทนธงชาติไทย แบบวงกลมที่บิน

และได้ปักเรือบิน และเครื่องบินแฟร์ไซล์ด 24 เจ (เครื่องบินสีอสาร แบบที่ 1) ใช้งานทั่วไปจำนวน 1 เครื่อง

ต่อมากองทัพบกของญี่ปุ่นส่งเครื่องบินขึ้นໄล่แบบขยายขนาด 2 กองบิน ๆ ละ 3 ฝูง ๆ ละ 25 เครื่อง พร้อมเครื่องบินทึ่งระเบิดขนาดหนักอีก 1 กองบิน รวม 27 เครื่องมาปฏิบัติการในเขต เชียงใหม่ เซียงราย ลำปาง ช่วงนั้นจึงต้องสร้างสนามบินเพิ่มขึ้นหลายแห่ง เช่น ตำบลบ้านกลาง ลำพูน บ้านสันข้าวแคบ สันกำแพงและที่เชียงราย ลำปาง พร้อม คนร่วมสมัยสองครั้งที่ 2 ใน เชียงใหม่ ต่างเคยเห็นหน่วยทหารปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยาน ตั้งอยู่ในเชียงใหม่หลายจุดเช่น สนาม โรงเรียนยุพราชวิทยาลัย, ทุ่งนาบ้านป่าแพ่ง, ทุ่งช้างคลานด้านประตรูระแหง (หล่ายแคง), ด้านที่ตั้ง โรงเรมลานนาพาเลสปัจจุบัน, ทุ่งนาด้านตะวันตกของโรงพยาบาลสวนดอก เป็นต้น แต่ละจุดมี หน้าที่ “สอย” เครื่องบินฝ่ายสัมพันธมิตร และหลายวัดมีกองทัพรถตั้งอยู่ เช่น วัดศรีดอยไชย, วัด หมื่นเงินกอง, วัดช่างเคียน, วัดป่าตาล (ที่ตั้งกองบิน 41 และโรงเรียนวัดโนทัยพายัพ), วัดป่าอ้อย (ที่ตั้งโรงเรียนวัดโนทัยพายัพ), วัดหมื่นสาร, วัดศรีสุพรรณ เป็นต้น

ในวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ.2485 เวลาประมาณ 15 นาฬิกา เครื่องบินรบฝ่ายสัมพันธมิตร แบบมัสแตง พี 51 จากฝูงบินกองเสือบินของสหราชอาณาจักรฐานทัพเมืองคุนหมิง จำนวน 7 ลำ ภายใต้การบัญชาการของนายพลแคลร์ แอล เชน โนลด์ ได้ทึ่งระเบิดบริเวณสนามบินเชียงใหม่ นับเป็นการ โจมตีทางอากาศของฝ่ายสัมพันธมิตรในเชียงใหม่เป็นครั้งแรก และครั้งที่ 2 เกิดขึ้นเมื่อ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2486 เวลาประมาณ 16 นาฬิกา ที่บริเวณสถานีรถไฟเชียงใหม่หรือ “ปลายรำ” คนตายจำนวนมาก ศพคนเมืองถูกนำໄไปกองพะเนินที่สุสานช้างคลาน ส่วนศพทหารญี่ปุ่นถูกนำໄไป ไว้โรงพยาบาลชั่วคราวที่วัดหมื่นสาร ทรัพย์สินเสียหายมากมาย และอีก 3 เดือนต่อมา ก็ถล่มครั้งที่ 3 บริเวณหนองประจำปี นอกจากนั้นยังมีการ โจมตีของข้าศึกเหนือสนามบินเชียงใหม่อีกไม่ต่ำกว่า 10 ครั้ง

ภายหลังสองครั้งที่ 2 ระยะแรก ฝ่ายสัมพันธมิตรประสบความให้มีการปฏิบัติการ ของเครื่องบินไทยเนื้อแผ่นดินไทย จนกระทั่ง พ.ศ. 2489 จึงมีการยกเลิกการห้ามบินของไทยในปี พ.ศ. 2497 ยุคของสงครามเย็น กองทัพอากาศได้ส่งเครื่องบินโจมตีแบบที่ 8 (เอที 6 จี) จากฝูงบิน พิเศษที่ 2 กองบินน้อยที่ 1 ตอนเมือง จำนวน 4-6 เครื่อง มาปฏิบัติการขยายแดนที่สนามบินเชียงใหม่ เป็นระยะคราวละ 2-4 เดือน ช่วงนี้มีการปรับปรุงสนามบินเชียงใหม่เป็นทางวิ่งคันอัดแน่น เป็นทาง วิ่งขนาดกว้าง 32 เมตร ยาว 1,100 เมตร พื้นผิวดังหินลาดยาง มีขอบบังคับการบินและฝายดับเพลิง ตั้งอยู่หน้าบริเวณกองรือขทหารสารวัตร กองบิน 41 ปัจจุบัน ต่อมามีการจัดส่งเครื่องบินขึ้นໄล่ แบบที่ 15 (แบร์แคง) จากฝูงบินขึ้นໄล่ที่ 12 กองบินน้อยที่ 1 มาทดแทนระหว่าง 4-6 เครื่อง

ในปี พ.ศ. 2500 กองทัพอากาศได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลสหรัฐอเมริกาในการปรับปรุงสนามบิน ท่าอากาศยาน 4 แห่ง ที่อุดรธานี อุบลราชธานี โคราช และเชียงใหม่ โดยปรับปรุงสนามบินเชียงใหม่เป็นคอนกรีตเสริมเหล็ก ทั้งลานจอดพร้อมทางวิ่งขนาดกว้าง 32 เมตร ยาว 2,130 เมตร โดยสำรองหัวท้ายเป็นดินอัด อีกห้างละ 160 เมตร เริ่มลงมือก่อสร้างตั้งแต่ พ.ศ. 2500 แล้วเสร็จใน พ.ศ. 2503 พร้อมกับการสร้างอาคารสนามบินเป็นอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก 2 ชั้น ระหว่างก่อสร้างจึงต้องปิดสนามบินเชียงใหม่เป็นเวลาประมาณ 3 ปี และเปิดใช้อย่างเป็นทางการอีกครั้งในวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2503 โดยกองทัพอากาศรับมอบสนามบินเชียงใหม่จากรัฐบาลสหรัฐอเมริกา และใช้เป็นฐานบินสำหรับเครื่องบินขับไล่ไอพ่นที่ทันสมัยที่สุดในขณะนั้นคือ เครื่องบินขับไล่แบบที่ 17 (เอฟ-86 เอฟ) จากฝูงบินขับไล่ที่ 12 และ 13 กองบินน้อยที่ 1 ตอนเมือง ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันมาปฏิบัติภารกิจป้องกันภัยทางภาคเหนือ โดยกองทัพอากาศอังกฤษ ซึ่งเป็นพันธมิตรในองค์การสนธิสัญญาป้องกันเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (SEATO) ส่งเครื่องบินแบบ ขับเตอร์ และเครื่องบินขับไล่แบบอื่น ๆ มาประจำการที่สนามบินเชียงใหม่ด้วย

ในวันที่ 31 กรกฎาคม พ.ศ. 2507 ช่วงที่ประเทศไทยประสบปัญหาจากภัยคอมมิวนิสต์ กองทัพอากาศได้จัดตั้ง “ฝูงบินผสมที่ 221” ขึ้นที่สนามบินเชียงใหม่ โดยมีการจัดเครื่องบินโฉมตีและฝึกแบบ 13 (บ.จ.ฟ.13: ที่ 28 ดี) จำนวน 7 เครื่อง จากฝูงบินที่ 22 กองบิน 2 จังหวัดพะเยา มาประจำการ โดยมี นาวาอากาศโท ชาญ ทองดี เป็นผู้บังคับฝูงบิน

ในปี พ.ศ. 2512 (1 ตุลาคม) กองทัพอากาศฐานะฝูงบินผสมที่ 221 ขึ้นเป็น “ฐานบินเชียงใหม่บรรจุอัตราผู้บังคับการฐานบินอย่างเป็นทางการเป็นครั้งแรก มี นาวาอากาศตรี อาคม อรรถเวทรวุฒิ เป็นผู้บังคับการฐานบินเชียงใหม่คนแรก ยังคงใช้การบังคับบัญชาภารกิจของบิน 2 และในวันที่ 16 มิถุนายน พ.ศ. 2514 ได้มีการบรรจุประจำการเครื่องบินโฉมตีแบบ 5 (โอวี-10 C) ที่ฝูงบิน 21 กองบิน 2 จึงมีการจัดส่งเครื่องบินแบบนี้มาปฏิบัติภารกิจที่สนามบินพิษณุโลกและสนามบินเชียงใหม่

ฐานบินเชียงใหม่ถูกโอนไปเข้ากับกองบิน 4 ตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ในปี พ.ศ. 2519 และเปลี่ยนชื่อเป็น “กองบิน 4 ฝูงบิน 41” เมื่อ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2519 ในปี พ.ศ. 2520 ยกฐานะเป็น “กองบิน 41” เมื่อ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2520 ซึ่งถือเป็นวันสถาปนากองบิน 41 และในวันที่ 8 เมษายน พ.ศ. 2547 ได้ปลดประจำการเครื่องบินโฉมตีแบบ 5 (โอวี-10 C) และบรรจุเครื่องบินขับไล่ฝึกแบบ 1 (แอลด - 39) ทดแทน

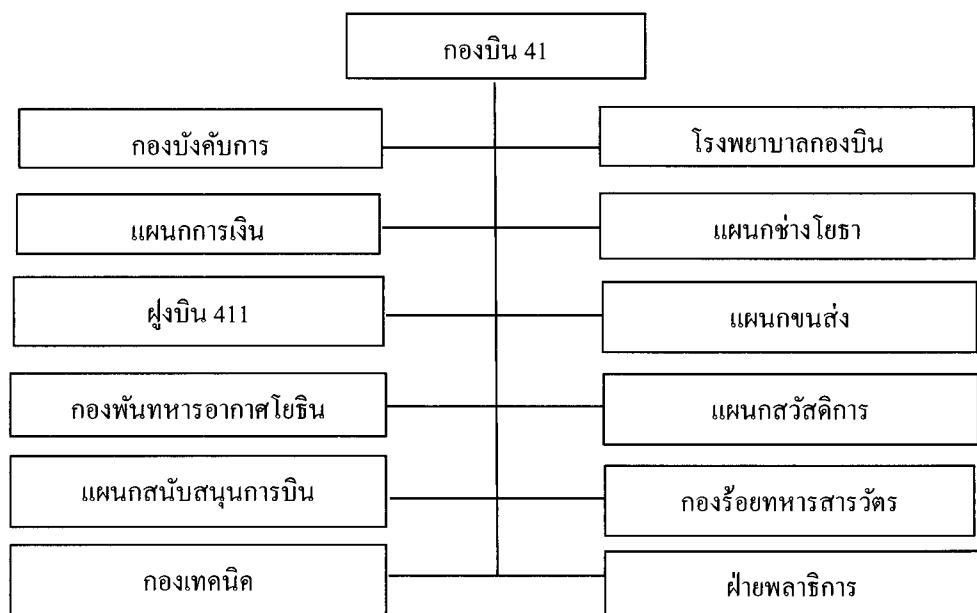
สถานที่ตั้ง กองบิน 41 ตั้งอยู่ ณ เลขที่ 10 หมู่ที่ 3 ตำบลสุเทพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ห่างจากตัวเมืองจังหวัดเชียงใหม่ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ระยะทางประมาณ 4 กิโลเมตร

3 86488

วิสัยทัศน์ (vision) “เป็นฐานบินปฏิบัติการหน้าชั้นนำของกองทัพอากาศ” (One of the best operation bases in RTAF)

การกิจ ตามพระราชกฤษฎีกาแบ่งส่วนราชการและกำหนดหน้าที่ของส่วนราชการ กองทัพอากาศ กองทัพไทย กระทรวงกลาโหม พ.ศ. 2552 ณ วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2552 “กองบิน 41 มีหน้าที่เตรียมและปฏิบัติการใช้กำลังตามอำนาจหน้าที่ของกองทัพอากาศ มีผู้บังคับการกองบิน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ” และการกิจด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากการกิจหลัก ได้แก่ (1) การกิจ ด้วยการอา rakymx และด้วยพระเกียรติฯ (2) การกิจบรรเทาสาธารณภัยและช่วยเหลือประชาชน (3) การกิจป้องกันประเทศและแก้ไขปัญหาเสพติด และ (4) การกิจการพัฒนาประเทศ

การจัดหน่วย กองบิน 41 มีหน่วยขึ้นตรงทั้งสิ้นรวม 12 หน่วย ดังนี้

ภาพที่ 2-2 ผังโครงสร้างการจัดกองบิน 41

การกิจของหน่วยขึ้นตรงกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

1. กองบังคับการ เป็นที่ปรึกษาจัดการ และปลดภาระของผู้บังคับการ กองบิน 41 รวมทั้งอำนวยการ ประสานงาน ควบคุม กำกับการ และดำเนินการให้เป็นไปตามการกิจของ กองบิน 41

2. แผนการเงิน มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการเบิกเงิน การรับจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน การบัญชี และหลักฐานประกอบการบัญชี ตลอดจนหลักฐานอื่น ๆ ในความรับผิดชอบให้เป็นไป ตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ มีหัวหน้านายทหารการเงิน แผนการเงินเป็นผู้บังคับบัญชา รับผิดชอบ

3. ผู้บิน 411 มีหน้าที่ เตรียมและปฏิบัติการใช้กำลังทางอากาศ ตามอำนาจหน้าที่ที่ กองทัพอากาศกำหนด โดยมีกิจเฉพาะ ดังนี้

- หลัก การปฏิบัติการ โฉมตีทางอากาศ
- รอง การค้นหาและช่วยชีวิตในพื้นที่การรบ

4. กองพันทหารอากาศโยธิน มีหน้าที่เตรียมและใช้กำลังป้องกันและรักษาความ ปลอดภัยที่ตั้งทางทหาร การรักษาการณ์ การต่อสู้ป้องกันการ โฉมตีทางอากาศ และปฏิบัติหน้าที่ ตามที่กองทัพอากาศกำหนด มีผู้บังคับกองพันทหารอากาศโยธิน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

5. แผนกสนับสนุนการบิน มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการบังคับการบิน การบำรุงอากาศยาน การท่าอากาศยานทหาร และการฝึกควบคุมการยุทธหางอากาศ มีหัวหน้าแผนกสนับสนุนการบิน เป็นผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ

6. กองเทคนิค มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการซ่อมบำรุงเครื่องยนต์ บริภัณฑ์อากาศยาน อุปกรณ์และบริภัณฑ์สำหรับอิเล็กทรอนิกส์ อุปกรณ์และบริภัณฑ์สรรพาธอิเล็กทรอนิกส์ การ ปฏิบัติการลื่อสารและกิจการเชื้อเพลิง มีหัวหน้ากองเทคนิค เป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

7. โรงพยาบาลกองบิน มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจและรักษาพยาบาล ข้าราชการ ทหารกองประจำการ ลูกจ้าง พนักงานราชการ ครอบครัว และประชาชน ที่มาขอรับ การรักษา รวมทั้งดำเนินการด้านเวชศาสตร์ป้องกัน และเวชศาสตร์การบิน มีผู้อำนวยการ โรงพยาบาลกองบิน เป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

8. แผนกช่างโยธา มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการซ่อมบำรุง สำรวจ กำหนดผัง ออกแบบ ประมาณราคา ควบคุมดูแลการก่อสร้าง ซ่อมบำรุงสนามบิน สิ่งปลูกสร้าง การสาธารณูปการ เครื่อง ทุ่นแรงและบริภัณฑ์ช่างโยธา การดับเพลิงและการกู้ภัยอากาศยาน การดูแลรักษาเขตพื้นที่ของทาง ราชการตลอดจนการควบคุม เบิกจ่ายเก็บรักษา และพิจารณาความต้องการพัสดุช่างโยธา มีหัวหน้า แผนกช่างโยธาเป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

9. แผนกขนส่ง มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการขนส่ง การบริการyanพาหนะ และการซ่อมบำรุง ตลอดจนการควบคุมเบิกจ่าย เก็บรักษา และพิจารณาความต้องการ พัสดุขนส่ง มีหัวหน้า แผนกขนส่งเป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

10. ฝ่ายพลาธิการ มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการพลาธิการ การบำรุงดี้ง ตลอดจนการควบคุมเบิกจ่าย เก็บรักษา และพิจารณาความต้องการพัสดุพลาธิการ มีหัวหน้าฝ่ายพลาธิการ เป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

11. แผนกวัสดุการ มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการสวัสดิการ การบำรุงขวัญ การส่งเสริมสวัสดิภาพ การสงเคราะห์การกีฬา การอาชีพ การไปรษณีย์ การพักผ่อน การบันเทิง และการมาปั่นกิจส่งเคราะห์ มีหัวหน้าแผนกวัสดุการ เป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

12. กองร้อยทหารสารวัตร มีหน้าที่ ดำเนินการเกี่ยวกับการสารวัตรทหาร การเรื่องจำการควบคุมการผ่าน เข้า-ออก และการพักอาศัย มีผู้บังคับกองร้อยทหารสารวัตร เป็นผู้บังคับบัญชา_rับผิดชอบ

ตารางที่ 2-1 สถานภาพกำลังพล กองบิน 41 เชียงใหม่ (กองบิน 41, 2560)

หน่วย/ ยศ	นายทหารสัญญาบัตร			นายทหารประจำ			รวม
	น.อ.(พีศย) - น.ต.	ร.อ.- ร.ต.	ร.ว.	พ.อ.อ.(พีศย) - พ.อ.ต.	บ.อ.- บ.ต.	ร.ว.	
กองบังคับการ	27	27	54	22	26	48	102
แผนการเงิน	1	2	3	6	3	9	12
ผู้บิน 411	9	19	28	68	39	107	135
กองพันทหารอากาศโยธิน	4	20	24	36	27	63	87
แผนกสนับสนุนการบิน	2	6	8	19	11	30	38
กองเทคนิค	9	24	33	97	43	140	173
โรงพยาบาลกองบิน	5	14	16	7	3	10	29
แผนกช่างโยธา	5	7	12	27	25	52	64
แผนกขนส่ง	2	6	8	25	16	41	49
ฝ่ายพลาธิการ	1	-	1	7	5	12	13

ตารางที่ 2-1 (ต่อ)

หน่วย/ ยศ	นายทหารสัญญาบัตร			นายทหารประทวน			รวม
	พ.อ.(พิเศษ) - พ.อ.	ร.อ.- ร.ต.	รวม	พ.อ.(พิเศษ) - พ.อ.ต.	จ.อ.- จ.ต.	รวม	
แผนกวัสดุการ	2	2	4	5	9	14	18
กองร้อยทหารสารวัตร	1	6	7	23	68	61	68
รวมทั้งสิ้น	68	133	201	342	245	587	788

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กิตติภพ สุจันวงศ์ (2557) เรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทุ่นระเบิด กองทัพเรือ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทุ่นระเบิด (2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทุ่นระเบิด จำแนกตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลและพื้นที่การปฏิบัติงาน (3) เสนอแนะแนวทางสร้างเสริมแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทุ่นระเบิด ประชากรใน การศึกษารังนี้ได้แก่ นายทหารชั้นประทวนในกองเรือทุ่นระเบิดกองทัพเรือที่ปฏิบัติงานในกองเรือทุ่นระเบิด จำนวน 294 นาย กลุ่มตัวอย่าง 170 นาย คำนวณจากสูตรของ ทาโร่ ยามานะ สู่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยใช้แบบสอบถามที่ผู้ศึกษาเป็นผู้สร้างขึ้น ในการศึกษารังนี้ สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การทดสอบค่าเอฟ การเปรียบเทียบพหุคุณ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญต่ำสุด ผลการศึกษาพบว่า (1) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวนกองเรือทุ่นระเบิด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความสำคัญเพื่อร่วมงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านโอกาสความก้าวหน้ามีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (2) ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า นายทหารประทวนที่มีชั้นยศและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เมื่อจำแนกตามพื้นที่ปฏิบัติงาน ไม่พบความแตกต่างระหว่าง แรงจูงใจของผู้ปฏิบัติงานในพื้นที่ต่างกัน (3) ข้อเสนอแนะในการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารชั้นประทวน กองเรือทุ่นระเบิด ได้แก่ ควรพิจารณาปรับเพิ่มค่าตอบแทน

ปรับปรุงแก้ไข กฎระเบียบขององค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้คล่องตัวมากขึ้น รวมทั้ง พิจารณาจัดระบบการให้รางวัลเพื่อการงาน ใจ และส่งเสริมการทำงานร่วมกันในลักษณะทีม

เกรียงไกร สาระพันธ์ (2559) เรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู เปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขต หนองจอก กรุงเทพมหานคร และศึกษาปัญหา ข้อเสนอแนะ การสร้างแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นผู้บริหารสถานศึกษา และข้าราชการครู ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร จำนวน 316 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .81 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ t-test ผลการวิจัย พบว่า 1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมทั้ง 3 ด้านอยู่ในระดับมาก 2. การเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู พบว่า จำแนกตามเพศ ตำแหน่งและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนจำแนกตามขนาดของโรงเรียน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน 3. ผลการศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ การสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู พบว่า ปัญหาด้านความต้องการดำรงชีวิต คือ เงินเดือนและสวัสดิการ ของข้าราชการครู ได้รับค่าตอบแทนที่ยังไม่เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลง ข้อเสนอแนะคือ การปรับเงินเดือนข้าราชการครูให้สูงขึ้น สวัสดิการด้านต่าง ๆ ควรครอบคลุมในทุกด้าน หรืออาจจะมีเงินโบนัสและค่าล่วงเวลาการทำงานให้แก่ครูตามความเหมาะสม ปัญหาด้านความต้องการความสัมพันธ์ ปัญหาที่พบคือ ฝ่ายบริหารมีการมอบหมายงานที่ไม่ชัดเจนในแนวทางที่ปฏิบัติ การปฏิบัติงานที่ไม่เป็นไปตามทิศทางเดียวกัน ครูและฝ่ายบริหารขาดปฏิสัมพันธ์ที่ดี ข้อเสนอแนะคือ ควรมีการประชุมบุคลากรในโรงเรียน เพื่อร่วมกำหนดนโยบายและแผนการดำเนินงานต่าง ๆ ช่วยให้ข้าราชการครูเข้าใจวิธีการและแนวทางในการปฏิบัติงาน ได้อย่างชัดเจน และทำให้งานมีระบบ และปัญหาด้านความต้องการความเจริญก้าวหน้า ปัญหาที่พบคือ การทำงานทางวิชาการและเดือนวิทยฐานะของข้าราชการครู มีครูไม่ผ่านการประเมินเป็นจำนวนมาก ข้อเสนอแนะคือ การประเมินในเชิงประจักษ์และควรสอดคล้องกับสภาพการทำงานของครูกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความยากง่ายของการพัฒนาต่างกัน

บุทธศิลป์ อุทโท (2559) เรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดในเขตพื้นที่ จังหวัดมหาสารคาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัด

ในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม และเพื่อเปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่ จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับชั้นยศ และศึกษาข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม โดยศึกษาจากประชากรคือ ข้าราชการสัสดีที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลในการศึกษา คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิคิร์ท (Likert) แบ่งออกเป็น 5 ระดับทึ้งหมุด 3 ตอน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพร้อมวิเคราะห์ผลการศึกษาพบว่า (1) ข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ทึ้งด้านปัจจัยจูงใจ และปัจจัยค้าจุน (2) ข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคามทึ้งระดับชั้นยศนายพัน ระดับชั้นยศนายร้อย และระดับชั้นยศนายสิบ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ทึ้ง 3 ระดับชั้นยศ (3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม คือ ควรได้รับการแบ่งปันจากรายได้พิเศษอื่นอย่างเหมาะสมและเป็นธรรม ควรจัดหาสวัสดิภาพกรณี เครื่องมือเครื่องใช้ เครื่องอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติงานให้เพียงพอ และควรมีจริยธรรมในการปกครองบังคับบัญชา มีคุณธรรมในการพิจารณาความดี ความชอบ

ชาวชัย สัตยสมบูรณ์ (2558) เรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการสาธารณสุขสตรีนธร จังหวัดพิษณุโลก มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ จัดลำดับความสำคัญของสิ่งจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระหว่างลักษณะทางประชารักษ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในวิทยาลัยการสาธารณสุขสตรีนธร จังหวัดพิษณุโลก จำนวนทึ้งสิบ 90 คน โดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป เมื่อกำนวนหาค่าสถิติต่างๆ ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เบรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยแรงจูงใจกับลักษณะทางประชารักษ์โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t-test) และหรือทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05 ผลการวิจัยพบว่าระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบพบว่าเจ้าหน้าที่มีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงในด้านลักษณะงาน ด้านความมั่นคงในงาน ด้านความรับผิดชอบในงาน ด้านความสำเร็จในงาน เมื่อเลือกรายกลุ่ม เจ้าหน้าที่พบว่า ข้าราชการมีระดับแรงจูงใจสูง ต่อความก้าวหน้าในตำแหน่ง กลุ่มลูกจ้างประจำมีระดับแรงจูงใจสูง ด้านความมั่นคงในงาน ลักษณะงาน ความสำเร็จในงาน ความรับผิดชอบในงาน สภาพการทำงาน กลุ่มลูกจ้างชั่วคราวมีระดับแรงจูงใจสูงต่อความมั่นคงในงาน เมื่อจัดลำดับความต้องการต่อปัจจัยจูงใจในการปฏิบัติงานพบว่า

เจ้าหน้าที่เห็นความสำคัญด้านปัจจัยด้านความมั่นคงในงาน ความยุติธรรมในหน่วยงาน และ สวัสดิการต่าง ๆ เป็นสำคัญโดยเรียงจากมากไปน้อย โดยที่ข้าราชการต้องการด้านความมั่นคงในงาน ความยุติธรรมและสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนร่วมงานความยุติธรรมในหน่วยงาน และ สวัสดิการ ส่วนลูกจ้างชั่วคราวต้องการความมั่นคงในงานเงินเดือน ผลประโยชน์และสวัสดิการ การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยลักษณะทางประชารักษ์กับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่วิทยาลัยฯ พ布ว่า อายุ หน่วยงาน รายได้ อายุราชการ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานใน วิทยาลัยฯ ตำแหน่งงานต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานต่างกันด้วยดังนี้ อายุต่อปัจจัยจูงใจด้าน ความก้าวหน้าในตำแหน่ง โอกาสได้รับความก้าวหน้าในอนาคตด้านความเป็นอยู่ส่วนตัวต่างกันมี แรงจูงใจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หน่วยงานกับปัจจัยจูงใจด้านสภาพการทำงาน ความ มั่นคงในงานต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รายได้กับปัจจัยจูงใจด้านการยอมรับนับถือ ความก้าวหน้าในตำแหน่ง เงินเดือน นโยบายการบริหาร สภาพการทำงาน ความเป็นอยู่ส่วนตัว ต่างกันมีแรงจูงใจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อายุราชการกับปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในงาน ลักษณะงาน ความก้าวหน้าในตำแหน่ง ความเป็นอยู่ส่วนตัวต่างกัน มีแรงจูงใจต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ระยะเวลาที่ปฏิบัติงานในวิทยาลัย กับปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในงาน โอกาส ได้รับความก้าวหน้าในอนาคต นโยบายการบริหาร สภาพการทำงาน และเป็นอยู่ส่วนตัวต่างกัน มี แรงจูงใจต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ตำแหน่งงานกับปัจจัยจูงใจด้านความสำเร็จในงาน ด้าน ความยอมรับนับถือ ลักษณะงาน งาน ความก้าวหน้าในตำแหน่ง โอกาสความก้าวหน้าในอนาคต เงินเดือน นโยบายการบริหาร สภาพการทำงาน ความยุติธรรมในการบังคับบัญชาต่างกัน มี แรงจูงใจของเจ้าหน้าที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ย โดยรวมของแรงจูงใจกับลักษณะประชากรพบว่า ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน และตำแหน่งต่างกัน มี แรงจูงใจของเจ้าหน้าที่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อนุชิต แย้มยืนยง (2557) เรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานี ตำรวจนครช. เมืองตร� วัดคุณประสิทธิภาพของศักยภาพแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจ สถานีตำรวจนครช. เมืองตร� และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจนครช. เมืองตร� ตามเกณฑ์มาตรฐาน เพศ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ระดับชั้นยศ และอายุ ราชการ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจนครช. เมืองตร� โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 แบบสอบถาม เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจนครช. เมืองตร� รวม 16 ค้าน โดยเก็บข้อมูลจาก ข้าราชการตำรวจนครช. เมืองตร� รวมทั้งสิ้นจำนวน 98 คน ทำการ

วิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ t-test, One-way ANOVA และทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีของ LSD (Least significant difference test) ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 41 ปีขึ้นไป-50 ปี จบการศึกษาปริญญาตรี มีเงินเดือน 20,001 บาทขึ้นไป-30,000 บาท มีชั้นยศระดับประทวน มีอายุราชการมากกว่า 15 ปี ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจที่มีความต้องการที่จะทำงานอย่างดีและมีประสิทธิภาพ พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีความต้องการที่จะทำงานอย่างดีและมีประสิทธิภาพ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายค้านอยู่ในระดับมาก 14 ค้าน และอยู่ในระดับน้อย 2 ค้าน คือค้านสภาพการทำงาน และค้านความเป็นอยู่ ส่วนตัว ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ข้าราชการตำรวจที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระดับชั้นยศ ต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่สถานีตำรวจนครบาลเมืองตราด จังหวัดตราด ไม่แตกต่างกัน ส่วน ข้าราชการตำรวจที่มี อายุเงินเดือน และอายุราชการต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่สถานีตำรวจนครบาลเมืองตราด จังหวัดตราดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ภายสิทธิ์ วงศ์คินคำ (2557) เรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี จำแนกตาม สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา รายได้ และระยะเวลาการปฏิบัติงาน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี โดยเก็บข้อมูลจากข้าราชการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี รวมทั้งสิ้นจำนวน 46 คน วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) และเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจ โดยใช้คำสั่ง (Compare mean) ในการรวบรวมผล ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี ซึ่งเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสแล้ว มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จบการศึกษาระดับปริญญาตรี มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 30,001 บาทขึ้นไป และผู้ตอบแบบสอบถามมีระยะเวลาในการปฏิบัติงานตั้งแต่กว่า 5 ปี ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี พบร่วมกับภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยค้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีแรงจูงใจมากที่สุด ส่วนอีก 15 ค้าน มีแรงจูงใจในระดับมาก ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานจำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล พบร่วมกับข้าราชการที่มี

สถานภาพสมรส อายุ ระดับการศึกษา รายได้และระยะเวลา การปฏิบัติงาน ต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ไม่แตกต่างกัน

สุกัญญา คำพินาย (2557) เรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลของ ข้าราชการสำนักงานสหกรณ์ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ข้าราชการของ สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาคือ แบบสอบถาม การวิเคราะห์ข้อมูล ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สติติทดสอบที่ สติติทดสอบอef และวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยวิธีเชฟเฟ่ ผล การศึกษาพบว่า 1) ข้าราชการส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 64 มีอายุระหว่าง 35-45 ปี ร้อยละ 50 มี สถานภาพสมรส ร้อยละ 60 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 59.20 มีอายุงานตั้งแต่กว่า 10 ปี ร้อย ละ 46 มีอัตราเงินเดือนในปัจจุบันอยู่ระหว่าง 15,000-25,000 บาท ร้อยละ 67.20 2) ข้าราชการของ สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก โดยปัจจัยด้านความสำเร็จของงานมีแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัยตามความ รับผิดชอบ การยอมรับนับถือ และลักษณะงานตามลำดับ ส่วนปัจจัยด้านผลตอบแทนและความ มั่นคงที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุชาติ คงอนาวัง (2557) เรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดชัยภูมิ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนก ผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชน ในจังหวัดชัยภูมิ ประชากรคือ พยาบาลวิชาชีพแผนกผู้ป่วยใน โรงพยาบาลชุมชน จำนวน 312 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 200 คน และทำการสุ่มตัวอย่างเป็นระบบตรวจสอบความตรง ตามชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน และวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ได้สัมประสิทธิ์ของ cronbach 0.97 ใน ระหว่างวันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2556 ถึง 30 เมษายน พ.ศ. 2557 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น แบบสอบถาม นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปคอมพิวเตอร์แยกแยะความถี่ด้วยค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์ ทดสอบพหุคุณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยพบว่า แรงจูงใจในการพร้อมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.60$, $SD = 0.42$) โดยแรงจูงใจด้านปัจจัยบุคคล คือ ค่าจุนอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.41$)

และ ($\bar{X} = 3.55$, $SD=0.47$) ตามลำดับ ส่วนสมรรถหลักภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.81$, $SD=0.46$) คุณลักษณะส่วนบุคคล ไม่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะหลักพยาบาลวิชาชีพ แรงจูงใจมีความสัมพันธ์ระดับสูงทางบวกกับสมรรถนะหลักพยาบาลวิชาชีพ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r=0.714$, $p\text{-value}<0.001$) และตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดชัยภูมิได้แก่ ปัจจัยจูงใจด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ การได้รับการยอมรับนับถือ ปัจจัยค่าจุนด้านสถานะทางอาชีพ ด้านนโยบาย และการบริหาร และด้านความมั่นคงในการปฏิบัติงาน โดยร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 61.3

ปัญกร ธีระสาร (2557) เรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว และ (2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจประชากร คือ พนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว จำนวน 899 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยการคำนวณได้ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 277 คน ซึ่งใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบง่าย เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการทดสอบผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด ผลการศึกษาพบว่า (1) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้ว ทั้งภาพรวม และรายปัจจัยอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านในแต่ละปัจจัย พบว่า แรงจูงใจในปัจจัยจูงใจด้านความสัมฤทธิ์ผลการทำงานอยู่ในระดับมาก รองลงมาในระดับมากคือ ด้านความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ด้านการได้รับความยอมรับนับถือ ด้านลักษณะงาน และในระดับปานกลางคือ ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน ส่วนแรงจูงใจในปัจจัยสุขอนามัย ด้านการป้องกันบัญชาอยู่ในระดับมาก รองลงมาในระดับมากคือ ด้านความสัมพันธ์ระดับบุคคล เพื่อนร่วมงาน และผู้ใต้บังคับบัญชา ด้านสภาพของการทำงานด้านนโยบายและการบริหารองค์การ และในระดับปานกลางคือ ด้านเงินเดือน และ (2) พนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราชสรวงแก้วที่มีอายุ ระดับการศึกษา รายได้ต่อเดือน และตำแหน่งงานแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานที่มี เพศ สถานภาพ และอายุงานปัจจุบันแตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

จิตติมา วงศ์วิชัย (2556) เรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 21 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 21

(2) เปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากร พื้นที่กรุงเทพมหานคร 21 จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ประชาชนที่ใช้ในการศึกษาคือ ข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 21 จำนวน 174 คน กำหนดค่าเฉลี่ยตัวอย่าง โดยใช้สูตรของทาโร่ ยามาเน่ ได้ค่าเฉลี่ยตัวอย่างจำนวน 122 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การทดสอบความแปรปรวนจำแนกทางเดียว และ การทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญทางสถิติ ผลการศึกษาพบว่า (1) ข้าราชการมีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยจูงใจที่มีระดับการ จูงใจสูงที่สุดคือ ด้านความสำเร็จของงาน รองลงมาคือ ด้านลักษณะงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้าน การยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้า ตามลำดับ ส่วนปัจจัย ค้ำจุนมีระดับการจูงใจโดยรวมอยู่ ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีระดับการจูงใจสูงที่สุดคือ ด้านการควบคุมการนิเทศงาน รองลงมาคือ ด้านความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน ด้านนโยบายและการบริหาร ด้านสภาพการทำงาน และด้าน เงินเดือนตามลำดับ (2) ข้าราชการที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ ระดับตำแหน่งและฝ่ายที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่าง กัน แต่หากพิจารณาในรายด้านพบว่า ข้าราชการที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน จะมีปัจจัยจูงใจด้าน ความสำเร็จของงานและปัจจัยค้ำจุนด้านนโยบายและการบริหาร มีความแตกต่างกัน และข้าราชการ ที่มีฝ่ายที่ปฏิบัติงานต่างกัน จะมีปัจจัยค้ำจุนด้านเงินเดือนที่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2-2 สรุปประเด็นการวิจัยและตัวแปรของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อผู้วิจัย	ประเด็นการวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
เกรียงไกร ธาราพันธ์ (2559)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ครุโรงเรียนสังกัด สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร	1. เพศ 2. ตำแหน่ง 3. ประสบการณ์ในการทำงาน 4. ขนาดของโรงเรียน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ด้านความต้องการดำรงชีวิต ด้านสวัสดิการ ด้านความต้องการ ความสัมพันธ์ 4. ด้านความต้องการความเจริญก้าวหน้า
บุทธศิลป์ อุทโท (2559)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ สังคมในเขตพื้นที่จังหวัด มหาสารคาม	1. ชั้นยศ	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ปัจจัยจูงใจ 2. ปัจจัยคำจูน
ชวัชชัย สัตยสมบูรณ์ (2558)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน ของเจ้าหน้าที่วิทยาลัย การสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดพิษณุโลก	1. อายุ 2. หน่วยงาน 3. รายได้ 4. อายุราชการ 5. ระยะเวลาที่ปฏิบัติงาน 6. ตำแหน่งงาน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ด้านลักษณะงาน 2. ด้านความมั่นคงในงาน 3. ด้านความรับผิดชอบในงาน 4. ด้านความสำเร็จในงาน 5. ด้านความก้าวหน้าในตำแหน่ง 6. ด้านสภาพการทำงาน 7. ด้านความยุติธรรมในหน่วยงาน 8. ด้านสวัสดิการ 9. ด้านความสัมพันธ์อันดีระหว่างเพื่อนร่วมงาน

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ประเด็นการวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
นัญกร ธีระสาร (2557)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระปุพ沓ษaramgkaw	1. อายุ 2. ระดับการศึกษา 3. รายได้ต่อเดือน 4. ตำแหน่งงาน 5. เพศ 6. สถานภาพสมรส 7. อายุงาน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ด้านความสัมฤทธิ์ผลการทำงาน 2. ด้านความรับผิดชอบ 3. ด้านการได้รับความยอมรับ นับถือ ¹ 4. ด้านลักษณะงาน 5. ด้านความก้าวหน้าในการทำงาน 6. ด้านการปกป้องปังคับบัญชา ² 7. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล 8. ด้านสภาพของการทำงาน 9. ด้านนโยบายและการบริหารองค์การ 10. ด้านเงินเดือน
กิตติภพ สุจานงค์ (2557)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหาร ประทวน กองเรือทุ่นระเบิด กองห้ามเรือ	1. ชั้นยศ ³ 2. ระดับการศึกษา 3. พื้นที่ปฏิบัติงาน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ด้านความสัมพันธ์เพื่อนร่วมงาน 2. ด้านโอกาสความก้าวหน้า
ยุทธศิลป์ อุทาโธ ⁴ (2559)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสังกัดในเขตพื้นที่จังหวัดมหาสารคาม	1. ชั้นยศ ⁵	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ปัจจัยจูงใจ ⁶ 2. ปัจจัยค้าจุน

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ประเด็นการวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
จิตติมา วงศ์วิชัย (2556)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 21	1. เพศ 2. อายุ 3. สถานภาพสมรส 4. อายุการทำงาน 5. ระดับการศึกษา 6. รายได้ 7. ระดับตำแหน่ง [*] 8. ฝ่ายที่ปฏิบัติงาน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ด้านความสำเร็จของงาน 2. ด้านลักษณะงาน 3. ด้านความรับผิดชอบ 4. ด้านการยอมรับนับถือ 5. ด้านความก้าวหน้า 6. ด้านการควบคุมการนิเทศงาน 7. ด้านความสัมพันธ์ภายในหน่วยงาน 8. ด้านนโยบายและการบริหาร 9. ด้านสภาพการทำงาน 10. ด้านเงินเดือน
ก้ายสิทธิ์ วงศ์คินคำ (2557)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี	1. สถานภาพสมรส 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. รายได้ 5. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน
อนุชิต แม้มยืนยง (2557)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาล เมืองตราด	1. เพศ 2. อายุ 3. ระดับการศึกษา 4. เงินเดือน 5. ระดับชั้นยศ [*] 6. อายุราชการ	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ด้านสภาพการทำงาน 2. ด้านความเป็นอยู่ส่วนตัว

ตารางที่ 2-2 (ต่อ)

ชื่อผู้วิจัย	ประเด็นการวิจัย	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม
สุชาติ ครองนราวงศ์ (2557)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพชุมชนในจังหวัดชัยภูมิ	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 1. ปัจจัยจูงใจ 1.1 ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ 2. ปัจจัยคำชูน 2.1 ด้านสถานะทางอาชีพ 2.2. ด้านนโยบายและการบริหาร 2.3 ด้านความมั่นคงในปฏิบัติงาน	แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
อนุสรณ์ แพ็ทอง (2557)	แรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะ หลักของบุคลากรกรมกิจการพลเรือนท้องฟ้าอากาศ	1. การปฏิบัติงานตาม สมรรถนะหลัก	1. แรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามสมรรถนะหลัก

ตารางที่ 2-3 สรุปเปรียบเทียบความสอดคล้องของตัวแปร

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	สถานภาพ การสมรส	ระดับ การศึกษา	รายได้	อายุ งาน	ตำแหน่ง ขั้นยศ	ลักษณะงาน กลุ่มงาน	ตัวแปรตาม
สุกัญญา คำพิมาย (2557)	✓	✓	✓	✓	✓	✓			แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
เกรียงไกร ธรรมพันธ์ (2559)	✓					✓	✓		แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ปัญกร ชีระสาร (2557)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

ตารางที่ 2-3 (ต่อ)

ผู้วิจัย (ปี)	เพศ	อายุ	สถานภาพ การสมรส	ระดับ การศึกษา	รายได้	อายุ งาน	ตำแหน่ง ขั้นยศ	ลักษณะงาน กลุ่มงาน	ตัวแปรตาม
กิตติภพ สุขานงค์ (2557)				✓			✓	✓	แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน
ยุทธศิลป์ อุทโน (2559)							✓		แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน
จิตติมา วงศ์วิชัย (2556)	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน
กายสิทธิ์ วงศ์คินคำ (2557)		✓	✓	✓	✓	✓			แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน
อนุชิต ແຍ້ມຢືນຍົງ (2557)	✓	✓		✓	✓	✓	✓		แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน
นวัชชัย สัตย์สมบูรณ์ (2558)		✓			✓	✓	✓	✓	แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน
สุชาติ ครองนาวัง (2557)							✓		แรงจูงใจใน การปฏิบัติงาน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยทำการศึกษาวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary research) และการศึกษาเชิงสำรวจ (Survey research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาับราชการ และ รายได้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการแจกแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
7. เกณฑ์การแปลผล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 788 คน เป็นข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวน (ข้อมูล ณ เดือนกันยายน 2560)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 270 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยด้วยการใช้สูตรของ ทาโกร์ ยามานาเคน (1967) โดยการกำหนดค่าความคลาดเคลื่อนที่ .05 หรือร้อยละ 5 (Yamane, 1967 อ้างถึงใน สุจิตร บุณยรัตน์, 2557, หน้า 176) ซึ่งสูตรการคำนวณหากกลุ่มตัวอย่างแสดงได้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{788}{1+788(0.05)^2} \\ &= \frac{788}{1+1.97} \\ &= 270 \end{aligned}$$

ดังนั้น จะใช้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 270 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

ผู้จัดใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) ดำเนินการดังนี้

- จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาจากข้าราชการกองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่ โดยมีข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวน ด้วยวิธีการแบ่งชั้นภูมิตาม สัดส่วน (Proportional stratified random sampling) โดยการใช้สูตรดังนี้

$$\text{จำนวนกลุ่มตัวอย่าง} = \frac{(\text{จำนวนประชากรตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในหน่วยงาน})}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$$

- เนื่องจากต้องการให้กลุ่มตัวอย่างกระจายไปทั่วข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวน ของทุกหน่วยงานอย่างทั่วถึง จึงทำการแบ่งชั้นภูมิตามสัดส่วนอีกรึ่งหนึ่ง เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างข้าราชการนายทหารชั้นสัญญาบัตร และชั้นประทวนของแต่ละหน่วย

ตารางที่ 3-1 จำนวนประชากรและขนาดตัวอย่าง

หน่วยงาน	จำนวนประชากร			ขนาดตัวอย่าง		
	สัญญาบัตร	ประทวน	รวม	สัญญาบัตร	ประทวน	รวม
กองบังคับการ	54	48	102	19	16	35
แผนการเงิน	3	9	12	1	3	4
ผู้บิน 411	28	107	135	9	37	46
กองพันทหารอากาศโยธิน	24	63	87	8	22	30
แผนกสนับสนุนการบิน	8	30	38	3	10	13
กองเทคนิค	33	140	173	12	48	60

ตารางที่ 3-1 (ต่อ)

หน่วยงาน	จำนวนประชากร			ขนาดตัวอย่าง		
	สัญญาบัตร	ประทวน	รวม	สัญญาบัตร	ประทวน	รวม
โรงพยาบาลกองบิน	19	10	29	7	3	10
แผนกช่างโยธา	12	52	64	4	18	22
แผนกขนส่ง	8	41	49	3	14	17
ฝ่ายพลาธิการ	1	12	161	-	4	4
แผนกวัสดุการ	4	14	18	1	5	6
กองซื้อยทاثารสารวัตร	7	61	68	3	20	23
รวมทั้งสิ้น	201	587	788	70	200	270

3. ผู้วิจัยกำหนดตัวอย่างแต่ละกลุ่ม จากนั้นดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างด้วยการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตรวัดประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับแรงงาน โดยแบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะทั่วไปถึงสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลารับราชการ และรายได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงงานในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแบ่งเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยฐาน ใจ ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การได้รับการยอมรับ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า ส่วนปัจจัยค้าจุน ได้แก่ นโยบายการบริหารสภาพแวดล้อมในการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทน และสวัสดิการ และความมั่นคงในงาน จำนวน 33 ข้อ

การวัดระดับแรงงานในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่มีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	5 คะแนน
เห็นด้วย	ให้	4 คะแนน
ไม่แน่ใจ	ให้	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	ให้	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ให้	1 คะแนน

การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

แบบสอบถามฉบับนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จากนั้นนำมากำหนดกรอบแนวคิด ที่ใช้ในการวิจัย กำหนดนิยาม และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ และตรวจสอบความตรงชึ้งเนื้อหาของแบบสอบถามว่าครอบคลุมวัตถุประสงค์ หรือไม่ จากนั้นนำไปให้อาชารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้แก่

3.1 พลอากาศโท นานัต วงศ์วิทย์ ตำแหน่ง เจ้ากรมยุทธการทหารอากาศ
 3.2 ดร.เทียนแก้ว เลี่ยมสุวรรณ ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ฝ่ายวิชาการและวิชัย วิทยาลัย การบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.3 นาวาอากาศเอก ชาตินนท์ สหันต์ แพทย์ ตำแหน่ง ผู้บังคับการกองบิน 41 เพื่อตรวจสอบความตรงชึ้งเนื้อหา (Content validity) และแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4. นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับข้าราชการกองบินอีก 30 คน เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ โดยการหาค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ ของแบบสอบถาม (Reliability) แบบ Cronbach's Alpha ได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.875 ซึ่งถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือได้ สามารถนำไปเก็บข้อมูลจริง ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงผู้บังคับการกองบิน 41 เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากข้าราชการกองบิน 41 ที่เป็นกลุ่มประชากร
2. แจกแบบสอบถามไปยังข้าราชการกองบิน 41 จำนวนตัวอย่าง 270 คน คิดเป็น 1 ชุด ตามจำนวน และรายชื่อที่สุ่มได้
3. จากการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามไปจำนวน 270 ชุด โดยมีแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และมีความสมบูรณ์ จำนวน 270 ชุด คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์
4. ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์
5. ประมวลผลข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้ แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 3 ตอน โดยใช้วิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
2. การวิเคราะห์ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale)
3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเลือกใช้สถิติในการวิเคราะห์เพื่อให้สอดคล้องกับลักษณะของข้อมูล และตอบวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลารับราชการ และรายได้ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าความถี่ และร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เพื่อ อธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

3. ข้อมูลการเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) โดยใช้สถิติ t-test และ One-Way ANOVA นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบการบรรยาย

เกณฑ์การแปลผล

ในการวิจัยครั้งนี้ กำหนดเกณฑ์การแปลผลแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 โดยการแปลผลของค่าคะแนนเฉลี่ยแบ่งออกเป็น 5 ระดับชั้น จากคะแนนต่ำสุด = 1 และ สูงสุด = 5 มีเกณฑ์ในการคำนวณหาค่าอันตรภาคชั้น ดังนี้

$$\text{ช่วงกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้นที่ต้องการ}}$$

$$= (5-1)$$

$$5$$

$$= 0.80$$

จากนั้นนำมาหาระดับคะแนนเฉลี่ยเพื่อแปลความหมายระดับแรงจูงใจ ดังนี้

4.21-5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมากที่สุด

3.41-4.20 หมายถึง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก

2.61-3.40 หมายถึง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับปานกลาง

1.81-2.60 หมายถึง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับน้อย

1.00-1.80 หมายถึง มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ การนำเสนอผลของการวิเคราะห์ข้อมูล และเปรียบเทียบแรงจูงใจในการทำงานจำแนกตามเพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลารับราชการ และรายได้ต่อเดือน ซึ่งได้ขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เป็นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 270 ราย ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอผลการศึกษาวิจัยเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ความถี่ และร้อยละ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจูงใจ 5 ด้าน และปัจจัยค้ำจุน 5 ด้าน

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย วิเคราะห์เปรียบเทียบแรงจูงใจ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามตาม จำแนกเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	226	83.70
หญิง	44	16.30
รวม	270	100.00

ตารางที่ 4-1 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 83.70 รองลงมา คือ เพศหญิง จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 30 ปี	85	31.48
30-40 ปี	95	35.19
41-50 ปี	45	16.67
50 ปี ขึ้นไป	45	16.67
รวม	270	100.00

ตารางที่ 4-2 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 35.19 รองลงมา คือ กลุ่มอายุน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 85 คน คิดเป็นร้อยละ 31.48 กลุ่มอายุ 50 ปี ขึ้นไป จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 และกลุ่มอายุ 41-50 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 16.67 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับชั้นยศ

ชั้นยศ	จำนวน	ร้อยละ
จ่าอากาศตรี-จ่าอากาศเอก	103	38.15
พันจ่าอากาศตรี-พันจ่าอากาศเอก (พิเศษ)	97	35.93
เรืออากาศตรี-เรืออากาศเอก	44	16.30
นาวาอากาศตรี-นาวาอากาศเอก (พิเศษ)	26	9.63
รวม	270	100.00

ตารางที่ 4-3 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในชั้นยศจ่าอากาศตรี-จ่าอากาศเอก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 38.15 รองลงมาคือ ชั้นยศพันจ่าอากาศตรี-พันจ่าอากาศเอก(พิเศษ) จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 35.93 ต่อมาคือ ชั้นยศเรืออากาศตรี-เรืออากาศเอก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 16.30 และชั้นยศนาวาอากาศตรี-นาวาอากาศเอก (พิเศษ) จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 9.63 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช./ เที่ยบเท่า	87	32.22
อนุปริญญา ปวส./ เที่ยบเท่า	46	17.04
ปริญญาตรี	128	47.41
สูงกว่าปริญญาตรี	9	3.33
รวม	270	100.00

ตารางที่ 4-4 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 47.41 รองลงมาคือ มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช./ เที่ยบเท่า จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 32.22 ต่อมาก็อ อนุปริญญา ปวส./ เที่ยบเท่า จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 17.04 และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 3.33 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกเวลา=rับราชการ

เวลา=rับราชการ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เกิน 5 ปี	67	24.81
6-15 ปี	97	35.93
16-25 ปี	47	17.41
มากกว่า 25 ปี	59	21.85
รวม	270	100.00

ตารางที่ 4-5 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามมีเวลา=rับราชการ 6-15 ปี จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 35.93 รองลงมา คือ เวลา=rับราชการ ไม่เกิน 5 ปี จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 24.81 ต่อมาก็อ เวลา=rับราชการมากกว่า 25 ปี จำนวน 59 คิดเป็นร้อยละ 21.85 และเวลา=rับราชการ 16-25 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 17.41 ตามลำดับ

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 10,000 บาท	3	1.11
10,001-20,000 บาท	138	51.11
20,001-30,000 บาท	70	25.93
30,001-40,000 บาท	37	13.70
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	22	8.15
รวม	270	100.00

ตารางที่ 4-6 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 51.11 รองลงมา คือ ผู้มีรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 25.93 ต่อมาก็ ผู้มีรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 8.15 และผู้มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.11 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่

1. ปัจจัยจูงใจ 5 ประการ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการ กองบิน 4 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	อย่างยิ่ง				
1. ท่านสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้	117 (43.33)	151 (55.93)	2 (0.74)			4.43	0.51	มาก ที่สุด	1
2. ท่านได้ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน	124 (45.93)	132 (48.89)	14 (5.19)			4.41	0.58	มาก ที่สุด	2
3. ท่านสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงานให้ลุล่วงไปได้เสมอ	96 (35.63)	164 (60.74)	9 (3.33)	1 (0.37)		4.31	0.55	มาก ที่สุด	4
4. ท่านรู้สึกพึงพอใจในผลสำเร็จของงานที่ได้รับมอบหมาย	107 (39.63)	153 (56.67)	10 (3.70)			4.36	0.55	มาก ที่สุด	3
รวม						4.38	0.55	มาก ที่สุด	

จากตารางที่ 4-7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน พ布ว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.38 ($SD = 0.51$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากำลังพลสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้มากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.43 ($SD = 0.51$) รองลงมาคือ กำลังพลได้ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน มีค่าเฉลี่ย 4.41 ($SD = 0.$) ถัดมาคือ กำลังพล

ได้ใช้ความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงานเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานมีค่าเฉลี่ย 4.36 ($SD = 0.55$) และสุดท้ายกำลังผลสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการทำงานให้ถูกต้อง ไปได้เสมอ มีค่าเฉลี่ย 4.31 ($SD = 0.55$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการยอมรับนับถือ

ด้านการยอมรับนับ ถือ	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. ผลงานของท่าน ได้รับการยอมรับจาก ผู้บังคับบัญชา	67 (24.81)	166 (61.48)	35 (12.96)	2 (0.74)	4.10	0.66	มาก ที่สุด	3	
2. เพื่อผู้ร่วมงานให้ กำลังใจและยอมรับ ในความรู้ ความ สามารถของท่าน	83 (30.74)	154 (57.04)	30 (11.11)	1 (0.37)	2 (0.74)	4.17	0.68	มาก ที่สุด	2
3. ท่านได้รับการยก [*] ย่อง ชมเชยจาก ผู้บังคับบัญชา ในขณะปฏิบัติงาน อยู่เสมอ	49 (18.15)	156 (57.78)	61 (22.59)	1 (0.37)	3 (1.11)	3.91	0.71	มาก ที่สุด	4
4. ท่านได้รับความ ไว้วางใจจากเพื่อน ร่วมงานในการ ปฏิบัติงานเป็นอย่างดี	81 (30.00)	167 (61.85)	20 (7.41)	2 (0.74)	4.20	0.63	มาก ที่สุด	1	
รวม					4.09	0.67	มาก ที่สุด		

จากตารางที่ 4-8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านการยอมรับนับถือพบว่า โดยภาพรวมอยู่
ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.09 ($SD = 0.67$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กำลังพลได้รับความ
ไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดีเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.20 ($SD = 0.63$)

รองลงคือ เพื่อนร่วมงานให้กำลังใจและยอมรับในความรู้ ความสามารถของกำลังพล มีค่าเฉลี่ย 4.17 ($SD = 0.68$) ถัดมาคือ ผลงานของกำลังพลได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา มีค่าเฉลี่ย 4.10 ($SD = 0.66$) และกำลังพลได้รับการยกย่องชมเชยจากผู้บังคับบัญชาในขณะปฏิบัติงานอยู่เสมอ มีค่าเฉลี่ย 3.91 ($SD = 0.71$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ

ด้านลักษณะของ งานที่ปฏิบัติ	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. งานที่ท่าน ^{ปฏิบัติตรงกับ} ความรู้ความสามารถ สามารถของท่าน	95 (35.19)	147 (54.44)	22 (8.15)	4 (1.48)	2 (0.74)	4.22	0.71	มาก ที่สุด	1
2. ปริมาณของ งานที่ได้รับ ^{มอบหมายมีความ} เหมาะสมกับ ตำแหน่งของท่าน	59 (21.85)	176 (65.19)	25 (9.26)	9 (3.33)	1 (0.37)	4.05	0.69	มาก	3
3. ลักษณะงานที่ ^{ท่านปฏิบัติเป็น} งานที่ท้าทายและ น่าสนใจ	63 (23.33)	167 (61.85)	33 (12.22)	6 (2.22)	1 (0.37)	4.06	0.69	มาก	2
รวม						4.11	0.69	มาก	

จากตารางที่ 4-9 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ พบร่วมกับ
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 ($SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กำลังพลได้
ปฏิบัติงานตรงกับความรู้ความสามารถสามารถของตนเองเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.22 ($SD = 0.71$)
รองลงมา คือ ลักษณะงานที่กำลังพลปฏิบัติเป็นงานที่ท้าทายและน่าสนใจ มีค่าเฉลี่ย 4.06 ($SD =$

0.69) และปริมาณของงานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสมกับตำแหน่งของกำลังพล มีค่าเฉลี่ย 4.05 ($SD = 0.69$)

ตารางที่ 4-10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรับผิดชอบ

ด้านความ รับผิดชอบ	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. ท่านมีความอา ใจใส่ต่องานที่ทำ อยู่เป็นประจำ	127 (47.04)	137 (49.63)	7 (2.59)	2 (0.74)		4.42	0.62	มาก ที่สุด	1
2. ท่านปฏิบัติงาน ที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามกำหนด เวลาของแผนงาน	116 (42.96)	145 (53.70)	8 (2.96)	1 (0.37)		4.39	0.58	มาก ที่สุด	2
3. ท่านมีอิสระใน การตัดสินใจที่จะ ปฏิบัติงานด้วย วิธีการของท่านเอง	65 (24.07)	157 (58.15)	40 (14.81)	3 (1.11)	5 (1.85)	4.01	0.77	มาก	3
รวม						4.27	0.66	มาก ที่สุด	

ตารางที่ 4-10 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความรับผิดชอบพบว่า โดยภาพรวมอยู่
ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.27 ($SD = 0.66$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กำลังพลมีความอาใจ
ใส่ต่องานที่ทำอยู่เป็นประจำมากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.42 ($SD = 0.62$) รองลงมา คือ กำลังพล
ปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายสำเร็จตามกำหนดเวลาของแผนงาน มีค่าเฉลี่ย 4.39 ($SD = 0.58$) และ
กำลังพลมีอิสระในการตัดสินใจที่จะปฏิบัติงานด้วยวิธีการของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 4.01 ($SD = 0.77$)

ตารางที่ 4-11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความก้าวหน้า

ด้านความก้าวหน้า	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	อย่างยิ่ง				
1. ท่านได้รับการ เดือนและเงินเดือน ตามความรู้	70	145	50	1	4	4.02	0.77	มาก	1
	(25.93)	(53.70)	(18.52)	(0.37)	(1.48)				
ความสามารถ									
2. ท่านได้รับการ พิจารณาตำแหน่ง ที่สูงขึ้นตาม	63	148	50	5	4	3.97	0.79	มาก	2
	(23.33)	(54.81)	(18.52)	(1.85)	(1.48)				
ความสามารถของ ตัวท่าน									
3. ท่านได้รับการ สนับสนุนให้มีความ เจริญก้าวหน้า ตามความรู้	63	148	49	4	4	3.96	0.77	มาก	3
	(23.33)	(54.81)	(18.52)	(1.48)	(1.48)				
ความสามารถ									
รวม						3.98	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4-11 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความก้าวหน้าพบว่า โดยภาพรวมอยู่ใน
ระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ($SD = 0.77$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ท่านได้รับการเดือนและ
เงินเดือนตามความรู้ความสามารถมาก เป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.02 ($SD = 0.77$) รองลงมา คือ
กำลังพลได้รับการพิจารณาตำแหน่งที่สูงขึ้นตามความสามารถของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.97 ($SD =$
 0.79) และกำลังพลได้รับการสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้าตามความรู้ ความสามารถ มีค่าเฉลี่ย
3.97 ($SD = 0.77$)

ตารางที่ 4-12 สรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ สรุปตามปัจจัยจูงใจ

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
1. ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	4.37	0.55	มากที่สุด	1
2. ด้านการยอมรับนับถือ	4.20	0.63	มาก	2
3. ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	4.11	0.69	มาก	3
4. ด้านความรับผิดชอบ	4.01	0.77	มากที่สุด	4
5. ด้านความก้าวหน้า	3.98	0.77	มาก	5
รวม	4.16	0.67	มาก	

จากตารางที่ 4-12 พบร่วมกัน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่ สรุปตามปัจจัยจูงใจ จำนวน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 เมื่อ พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน มีค่าเฉลี่ย 4.37 ส่วนด้านอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับรอง ๆ ลงมา ได้แก่ ด้านการยอมรับนับถือ มีค่าเฉลี่ย 4.20 ด้าน ลักษณะของงานที่ปฏิบัติ มีค่าเฉลี่ย 4.11 ด้านความรับผิดชอบ มีค่าเฉลี่ย 4.01 และด้าน ความก้าวหน้า มีค่าเฉลี่ย 3.98

2. ปัจจัยค้าจุน 5 ประการ ที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้ที่ตอบแบบสอบถาม มีดังนี้

ตารางที่ 4-13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านนโยบายการบริหาร

ด้านนโยบายการ บริหาร	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. หน่วยงานของ ท่านมีการกำหนด แผนงานและ วัตถุประสงค์ที่ ชัดเจน	97 (35.93)	154 (57.04)	17 (6.30)	1 (0.37)	1 (0.37)	4.28	0.62	มาก ที่สุด	1
2. หน่วยงานของ ท่านมีระบบการ ทำงานที่มี ประสิทธิภาพ	98 (36.30)	147 (54.44)	23 (8.52)	1 (0.37)	1 (0.37)	4.26	0.65	มาก ที่สุด	2
รวม						4.27	0.64	มาก ที่สุด	

จากตารางที่ 4-13 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านนโยบายการบริหาร พ布ว่าโดยภาพ
รวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.26 ($SD = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หน่วยงานของ
กำลังพลมีการกำหนดแผนงานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนมากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.28 ($SD =$
 0.62) รองลงมาคือ หน่วยงานของกำลังพลมีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 4-14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

ด้านสิ่งแวดล้อม ในการทำงาน	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	อย่างยิ่ง				
				ด้วย					
1. หน่วยงานของ ท่านมีบรรยายกาศ ที่ดีเหมาะสมกับ การปฏิบัติงาน	81	155	27	5	2	4.14	0.72	มาก	1
ท่านมีอาคาร สถานที่ห้อง ปฏิบัติงานที่ เพียงพอ	66	145	41	14	4	3.94	0.85	มาก	3
3. หน่วยงานของ ท่านมีแสงสว่าง เสียงและอุณหภูมิ ที่เหมาะสมต่อ การปฏิบัติงาน	78	148	30	12	2	4.07	0.80	มาก	2
รวม						4.05	0.79	มาก	

จากตารางที่ 4-14 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน พ布ว่าโดยภาพ
รวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 ($SD = 0.79$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า หน่วยงานของกำลัง
พลมีบรรยายกาศที่ดีเหมาะสมกับการปฏิบัติงานมากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.14 ($SD = 0.72$)
รองลงมาคือ หน่วยงานของกำลังพลมีแสงสว่างเสียงและอุณหภูมิ ที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน มี
ค่าเฉลี่ย 4.07 ($SD = 0.80$) และหน่วยงานของกำลังพลมีอาคารสถานที่ห้องปฏิบัติงานที่เพียงพอ มี
ค่าเฉลี่ย 3.94 ($SD = 0.85$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน

ด้านความสัมพันธ์ ระหว่างเพื่อน ร่วมงาน	ระดับแรงจูงใจ						\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แนใจ	ไม่เห็น	ไม่เห็นด้วย ตัวย	อย่างยิ่ง				
1. ผู้ร่วมงาน สามารถปฏิบัติงาน ร่วมกัน ได้เป็นอย่างดี	94 (34.81)	149 (55.19)	23 (8.52)	2 (0.74)	2 (0.74)		4.23	0.68	มาก	2
2. ท่านได้รับความ ช่วยเหลือจาก ผู้ร่วมงาน เมื่อมี ปัญหาในการ ปฏิบัติงาน	96 (35.56)	157 (58.15)	14 (5.19)	1 (0.37)	2 (0.74)		4.27	0.64	มาก	1
3. ท่านสามารถมี ส่วนร่วมแสดง ความคิดเห็นและรับ ฟังความคิดเห็นซึ่ง กันและกันใน หน่วยงานได้อย่าง อิสระ	84 (31.11)	153 (56.67)	28 (10.37)	2 (0.74)	3 (1.11)		4.16	0.72	มาก	3
รวม							4.22	0.68	มาก	ที่สุด

จากตารางที่ 4-15 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน พ布ว่า
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.22 ($SD = 0.68$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กำลัง
พลได้รับความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงานมากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย
4.27 ($SD = 0.64$) รองลงมาคือ ผู้ร่วมงานสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ย 4.23
($SD = 0.68$) และกำลังพลสามารถมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและ
กันในหน่วยงานได้อย่างอิสระ มีค่าเฉลี่ย 4.16 ($SD = 0.72$)

ตารางที่ 4-16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ

ด้านค่าตอบแทน และสวัสดิการ	ระดับแรงจูงใจ					\bar{X}	SD	แปล ความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง				
1. เงินเดือนที่ท่าน ^{ได้รับเหมาะสมกับ} ความรู้ ความ สามารถของท่าน	60 (22.22)	136 (50.37)	47 (17.41)	18 (6.67)	9 (3.33)	3.81	0.96	มาก	2
2. เงินเดือนที่ท่าน ^{ได้รับมีความ} พอเพียงกับค่า ^{ครองชีพในปัจจุบัน}	50 (18.52)	101 (37.41)	73 (27.04)	28 (10.37)	18 (6.67)	3.51	1.11	มาก	3
3. ท่านคิดว่า เปี้ย เดือน ค่าล่วงเวลา ที่ ^{จ่ายตอบแทนให้มี} ความเหมาะสม	40 (14.81)	103 (38.15)	75 (27.78)	34 (12.59)	18 (6.67)	3.42	1.09	มาก	4
4. สวัสดิการที่ท่าน ^{ได้รับ เช่น ค่า} รักษาพยาบาล และ ค่าเล่าเรียนบุตร มี ความเหมาะสมกับ ค่าครองชีพใน ปัจจุบัน	71 (26.30)	124 (45.93)	45 (16.67)	27 (10.00)	3 (1.11)	3.86	0.95	มาก	1
รวม						3.65	1.03	มาก	

จากตารางที่ 4-16 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการ
ปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ พ布ว่าโดย
ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.65 ($SD = 1.03$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า กำลังพลได้รับ
สวัสดิการ เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียนบุตร มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบัน
มากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 3.86 ($SD = 0.95$) รองลงมา คือ กำลังพลได้รับเงินเดือนที่เหมาะสม
กับความรู้ ความสามารถของตนเอง มีค่าเฉลี่ย 3.81 ($SD = 0.96$) ถัดมาคือ เงินเดือนที่กำลังพลได้รับ

มีความพอดีกับค่าครองชีพในปัจจุบัน มีค่าเฉลี่ย 3.51 ($SD = 1.11$) และกำลังผลคิดว่า เบี้ยเลี้ยงค่าล่วงเวลา ที่จ่ายตอบแทนให้มีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 3.42 ($SD = 1.09$) ตามลำดับ

ตารางที่ 4-17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความมั่นคงในงาน

ด้านความมั่นคงในงาน	ระดับแรงจูงใจ						\bar{X}	SD	แปลความ	อันดับ
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง					
1. ท่านมีความรู้สึกว่า หน่วยงานที่ทำงาน อยู่เป็นหน่วยงานที่ มีความมั่นคง	122 (45.19)	134 (49.63)	11 (4.07)	1 (0.34)	2 (0.74)		4.38	0.65	มาก ที่สุด	3
2. ท่านมีความรู้สึกว่า งานที่ ปฏิบัติอยู่มีความ มั่นคง	128 (47.41)	133 (49.26)		7 (2.59)	2 (0.74)		4.43	0.62	มาก ที่สุด	1
3. หน่วยงานของ ท่าน มีชื่อเสียงเป็น ที่รู้จักของ สาธารณะ	137 (50.74)	111 (41.11)	17 (6.30)	3 (1.11)	2 (0.74)		4.40	0.72	มาก ที่สุด	2
4. ท่านมีความ เชื่อมั่นในความ ยุติธรรมของระบบ การประเมินค่า ส่วนบุคคล	81 (30.00)	143 (52.96)	38 (14.07)	4 (1.48)	4 (1.48)		4.09	0.79	มาก	4
รวม							4.32	0.69	มาก ที่สุด	

จากตารางที่ 4-17 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ด้านความมั่นคงในงาน พบว่า โดยภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.32 ($SD = 0.69$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ท่านมีความรู้สึกว่า

งานที่ปฏิบัติอยู่มีความมั่นคงมากเป็นอันดับแรก มีค่าเฉลี่ย 4.43 ($SD = 0.62$) รองลงมาคือ หน่วยงานของกำลังพล มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสาธารณชน มีค่าเฉลี่ย 4.40 ($SD = 0.72$) ถัดมาคือ กำลังพลมีความรู้สึกว่าหน่วยงานที่ทำงานอยู่เป็นหน่วยงานที่มีความมั่นคง มีค่าเฉลี่ย 4.38 ($SD = 0.65$) และ กำลังพลมีความเชื่อมั่นในความยุติธรรมของระบบการประเมินค่าส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.09 ($SD = 0.79$) ตามลำดับ

สรุปผลการวิเคราะห์แรงจูงใจในการปฏิบัติงานตามปัจจัยค้าจุน จำนวน 5 ด้าน

ตารางที่ 4-18 สรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยค้าจุน

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
1. ด้านนโยบายการบริหารงาน	4.27	0.64	มากที่สุด	2
2. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	4.05	0.79	มาก	4
3. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	4.22	0.68	มากที่สุด	3
4. ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	3.65	1.03	มาก	5
5. ความมั่นคงในงาน	4.32	0.69	มากที่สุด	1
รวม	4.10	1.00	มาก	

จากตารางที่ 4-18 พบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่ ตามปัจจัยค้าจุน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ความมั่นคงในงาน มีค่าเฉลี่ย 4.32 ส่วนด้านอื่น ๆ ที่อยู่ใน ระดับรอง ๆ ลงมา ได้แก่ ด้านนโยบายการบริหารงาน มีค่าเฉลี่ย 4.27 ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อน ร่วมงาน มีค่าเฉลี่ย 4.22 ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน มีค่าเฉลี่ย 4.05 และด้านค่าตอบแทนและ สวัสดิการ มีค่าเฉลี่ย 3.65

ตารางที่ 4-19 สรุปค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้ำจุน

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	\bar{X}	SD	แปลความ	ลำดับ
1. ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน	4.37	0.55	มากที่สุด	1
2. ด้านการยอมรับนับถือ	4.20	0.63	มาก	5
3. ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ	4.11	0.69	มาก	6
4. ด้านความรับผิดชอบ	4.01	0.77	มากที่สุด	8
5. ด้านความก้าวหน้า	3.98	0.77	มาก	9
6. ด้านนโยบายการบริหารงาน	4.27	0.64	มากที่สุด	3
7. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน	4.05	0.79	มาก	7
8. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน	4.22	0.68	มากที่สุด	4
9. ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ	3.65	1.03	มาก	10
10. ด้านความมั่นคงในงาน	4.32	0.69	มากที่สุด	2
รวม	4.10	0.77	มาก	

จากตารางที่ 4-19 พน.ว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัด
เชียงใหม่ สรุปตามปัจจัยจูงใจ 5 ด้าน และ ปัจจัยค้ำจุน จำนวน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก
มีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานมีค่ามากที่สุด รองลงมา
ได้แก่ ด้านความมั่นคงในงาน ด้านนโยบายการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้าน
การยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความ
รับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า และด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การทดสอบสมมติฐานการวิจัย

การเปรียบเทียบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่จำแนกตามตัวแปร สถิติที่ใช้วิเคราะห์คือ กรณีเปรียบเทียบ 2 กลุ่มจะใช้การทดสอบค่าที (t-test) หรือกรณีมากกว่า 2 กลุ่ม จะใช้การทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) ผลวิเคราะห์แยกตามสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-20 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามเพศ

เพศ	\bar{X}	SD	t	Sig (2-Tails)
ชาย	4.12	0.46	-0.97	0.34
หญิง	4.19	0.34		
รวม	4.13	0.44		

จากตารางที่ 4-20 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ที่ตอบแบบสอบถามมีผลการศึกษาของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า กำลังพลแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ซึ่งเมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กำลังพลเพศหญิง มีแรงจูงใจในการทำงานสูงสุด (มีค่าเฉลี่ย 4.19) รองลงมา คือ กำลังเพศชาย (ค่าเฉลี่ย 4.12) ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ค่าที (t-test) พบว่า กำลังพลเพศหญิง มีแรงจูงใจในการทำงานมากกว่า กำลังพลเพศชาย ตามตาราง

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-21 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามอายุ

อายุ	\bar{X}	SD	F	Sig
ไม่เกิน 30 ปี	4.03	0.51	2.94	0.03
30-40 ปี	4.18	0.38		
41-50 ปี	4.09	0.36		
50 ปี ขึ้นไป	4.25	0.45		
รวม	4.13	0.44		

จากตารางที่ 4-21 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถามมีผลการศึกษาของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า กำลังพลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ซึ่งเมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กำลังพลกลุ่มอายุ 50 ปีขึ้นไป มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 30-40 ปี (ค่าเฉลี่ย 4.18) กลุ่มอายุ 41-50 ปี (ค่าเฉลี่ย 4.09) และกลุ่มอายุไม่เกิน 30 ปี (ค่าเฉลี่ย 4.03)

เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี (Post hoc) พบว่า กำลังพลที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไป กับ กำลังพลที่มีอายุไม่เกิน 30 ปี มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตาราง

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับชั้นยศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-22 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับชั้นยศ

ชั้นยศ	\bar{X}	SD	F	Sig
จ่าอากาศตรี-จ่าอากาศเอก	4.01	0.47	4.86	0.00
พันจ่าอากาศตรี-พันจ่าอากาศเอก (พิเศษ)	4.20	0.40		
ร้อยอากาศตรี-ร้อยอากาศเอก	4.17	0.42		
นาวาอากาศตรี-นาวาอากาศเอก (พิเศษ)	4.30	0.37		
รวม	4.13	0.44		

จากตารางที่ 4-22 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถามมีผลการศึกษาของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า กำลังพลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ซึ่งเมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กำลังพลชั้นยศนาวาอากาศตรี-นาวาอากาศเอก (พิเศษ) มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.30 รองลงมา คือ ชั้นยศพันจ่าอากาศตรี-พันจ่าอากาศเอก (พิเศษ) (ค่าเฉลี่ย 4.20) ชั้นยศเรืออากาศตรี-เรืออากาศเอก (ค่าเฉลี่ย 4.17) และกลุ่มจ่าอากาศตรี-จ่าอากาศเอก (ค่าเฉลี่ย 4.01) ตามลำดับ เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี (Post hoc) พบว่า กำลังพลที่มีชั้นยศนาวาอากาศตรี-นาวาอากาศเอก (พิเศษ) กับ กำลังพลที่มีชั้นยศจ่าอากาศตรี-จ่าอากาศเอก มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่แตกต่างกัน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตาราง

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-23 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	\bar{X}	SD	F	Sig
มัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช./ เที่ยบเท่า	4.14	0.41	1.11	0.34
อนุปริญญา ปวส./ เที่ยบเท่า	4.03	0.42		
ปริญญาตรี	4.14	0.48		
สูงกว่าปริญญาตรี	4.28	0.28		
รวม	4.13	0.44		

จากตารางที่ 4-23 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถามมีผลการศึกษาของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า กำลังพลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ซึ่งเมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กำลังพลระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.28 รองลงมา คือ ระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ปวช./ เที่ยบเท่า (ค่าเฉลี่ย 4.14) ระดับปริญญาตรี (ค่าเฉลี่ย 4.14) และระดับการศึกษาอนุปริญญา ปวส./ เที่ยบเท่า (ค่าเฉลี่ย 4.03) ตามลำดับ เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี (Post hoc) พบว่า กำลังพลที่มีระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี กับ กำลังพลที่

มีระดับการศึกษาอนุปริญญา ปวส./ เที่ยบเท่า มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตาราง

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระยะเวลารับราชการต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-24 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามระยะเวลารับราชการ

เวลา_rับราชการ	\bar{X}	SD	F	Sig
ไม่เกิน 5 ปี	4.03	0.39	2.31	0.07
6-15 ปี	4.12	0.49		
16-25 ปี	4.15	0.43		
มากกว่า 25 ปี	4.24	0.41		
รวม	4.13	0.44		

จากตารางที่ 4-24 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถามมีผลการศึกษาของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ทั้ง 4 กลุ่ม พบว่า กำลังพลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ซึ่งเมื่อพิจารณารายกุ่มพบว่า กำลังพลกลุ่มที่มีเวลา_rับราชการมากกว่า 25 ปี มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมา คือ กลุ่มที่มีอายุเวลา_rับราชการ 16-25 ปี (ค่าเฉลี่ย 4.15) ถัดมาคือ กลุ่ม กลุ่มที่มีอายุเวลา_rับราชการ 6-15 ปี (ค่าเฉลี่ย 4.12) และกลุ่มที่มีอายุราชการ ไม่เกิน 5 ปี (ค่าเฉลี่ย 4.03) ตามลำดับ เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี (Post hoc) พบว่า กำลังพลที่มีเวลา_rับราชการมากกว่า 25 ปี กับ กำลังพลที่มีเวลา_rับราชการ ไม่เกิน 5 ปี มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตาราง

สมมติฐานที่ 6 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีรายได้ต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

ตารางที่ 4-25 ผลการวิเคราะห์ เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ความแตกต่างของแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

รายได้ต่อเดือน	X	SD	F	Sig
น้อยกว่า 10,000 บาท	3.82	0.16	2.31	0.58
10,001-20,000 บาท	4.08	0.48		
20,001-30,000 บาท	4.18	0.41		
30,001-40,000 บาท	4.14	0.39		
มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป	4.34	0.35		
รวม	4.13	0.44		

จากตารางที่ 4-25 พบว่า กลุ่มตัวอย่างของของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ที่ตอบแบบสอบถามมีผลการศึกษาของแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวม ทั้ง 5 กลุ่ม พบว่า กำลังพลมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ซึ่งเมื่อพิจารณารายกลุ่มพบว่า กำลังพลกลุ่มรายได้ต่อเดือนมากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงสุด มีค่าเฉลี่ย 4.34 รองลงมา คือ กลุ่มรายได้ต่อเดือน 20,001-30,000 บาท(ค่าเฉลี่ย 4.18) กลุ่มรายได้ต่อเดือน 30,001- 40,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 4.14) กลุ่มรายได้ต่อเดือน 10,001-20,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 4.08) และ กลุ่มรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า 10,000 บาท (ค่าเฉลี่ย 3.82) ตามลำดับ เมื่อทดสอบรายคู่ด้วยวิธี (Post hoc) พบว่า กำลังพลที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ตามตาราง

สรุปผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4-26 สรุปการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างแรงจูงใจในการทำงานข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

สมมติฐาน	ผลการทดสอบสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีเพศ ต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีอายุ ต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับชั้น ยศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน	ยอมรับสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับ การศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระยะเวลา รับราชการต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน
สมมติฐานที่ 6 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีรายได้ต่อ เดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน	ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตารางที่ 4-26 สรุปการวิเคราะห์ เปรียบเทียบความแตกต่างแรงจูงใจในการทำงาน ของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลา rับราชการ และรายได้ต่อเดือน ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจูงใจ 5 ด้าน และ ปัจจัยค้าจุน 5 ด้าน พนบว่า ยอมรับสมมติฐาน 2 สมมติฐาน และปฏิเสธสมมติฐาน 4 สมมติฐาน

สรุปการวิเคราะห์ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า แรงจูงใจในการทำงานข้าราชการ กองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจูงใจ 5 ด้าน และปัจจัยค้าจุน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณาข้างพนบว่า แรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความมั่นคงในงาน ด้าน นโยบายการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านการยอมรับผู้บังคับ ด้านลักษณะ ของงานที่ปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า และ ด้านค่าตอบแทนที่และสวัสดิการ ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการ ทำงาน จำแนกตามตัวแปร 8 ด้าน พนบว่า

สมมติฐานที่ 1 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีเพศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีอายุต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระดับชั้นยศต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีการศึกษาต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 5 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีระยะเวลาบริหารราชการต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 กลุ่มตัวอย่างของข้าราชการกองบิน 41 ที่มีรายได้ต่อเดือนต่างกันมีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

สรุป ผลจากการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างแรงจูงใจในการทำงานข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยใน 5 ด้าน และปัจจัยค้าจุน 5 ด้าน โดยภาพรวมพบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน คือ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบริหารราชการ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการทำงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ และเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำแนกตาม เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาั้นราชการ และรายได้ต่อเดือน กลุ่มประชากร คือ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 270 นาย เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้ แบบสอบถามส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาั้นราชการ และรายได้ต่อเดือน การตอบคำถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) จำนวน 6 ข้อ แบบสอบถามส่วนที่ 2 แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยคัดแปลงจากแนวคิดทฤษฎีแรงจูงใจของ (Herzberg's two factor theory, 1959) มาเป็นแนวทางการศึกษา แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย (1) ปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ความสำเร็จในการปฏิบัติงาน การได้รับการยอมรับ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ความรับผิดชอบ และความก้าวหน้า (2) ปัจจัยค้ำจุน (Hygiene factors) ประกอบด้วย 5 ด้าน ได้แก่ นโยบายและการบริหาร สภาพแวดล้อมการทำงาน ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ค่าตอบแทนและสวัสดิการ และความมั่นคงในการทำงาน การตอบคำถาม เป็นแบบ Rating scale เป็นมาตรฐาน จำนวน 33 ข้อ และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาั้นราชการ และรายได้ต่อเดือน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) โดยใช้ค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics) คือ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบร่วมกับ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุ 30-40 ปี มีชั้น
ยศจากภาคตากลาง-ภาคเอก มีการศึกษาระดับปริญญาตรี มีอายุราชการ 6-15 ปี และมีรายได้ต่อ
เดือน 10,001-20,000 บาท

ส่วนที่ 2 ข้อมูลระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัด
เชียงใหม่ พบร่วมกับ

1. ด้านการความสำเร็จในการปฏิบัติงาน แรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับ
มากที่สุด จากผลการศึกษา พบร่วมกับ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยที่การปฏิบัติงาน
ให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ได้ใช้ความรู้
ความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นและเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงาน
ตามลำดับ

2. ด้านการยอมรับนับถือ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จาก
ผลการศึกษา พบร่วมกับ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับได้รับความไว้วางใจจาก
เพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงานเป็นอย่างมาก เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ได้รับความไว้วางใจ
จากเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี ตามลำดับ

3. ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับ
มาก จากผลการศึกษา พบร่วมกับ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับงานที่ปฏิบัติตามกับ
ความรู้ความสามารถมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติเป็นงานที่ท้าทายและ
น่าสนใจ ตามลำดับ

4. ด้านความรับผิดชอบ ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
จากผลการศึกษาพบร่วมกับ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับความเอาใจใส่ต่องานที่
ทำอยู่เป็นประจำมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ สามารถปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตาม
กำหนดเวลาของแผน ตามลำดับ

5. ด้านความก้าวหน้า ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก จากผล
การศึกษาพบร่วมกับ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับการได้รับเลื่อนตำแหน่งและ
เงินเดือนตามความรู้ความสามารถในหน่วยงานมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ได้รับการพิจารณา
ตำแหน่งที่สูงขึ้นตามความสามารถของตนเอง ตามลำดับ

6. ด้านนโยบายการบริหาร ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก
ที่สุด จากผลการศึกษาพบร่วมกับ ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับหน่วยงานที่มีการ

กำหนดแผนงานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ หน่วยงานมีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ ตามลำดับ

7. ด้านสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับบรรยายกาศของหน่วยงานที่ดี และเหมาะสมกับการปฏิบัติงานมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ หน่วยงานมีแสงสว่าง เสียงและอุณหภูมิ ที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน ตามลำดับ

8. ความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับการได้รับความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงานมากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ ผู้ร่วมงานสามารถปฏิบัติงานร่วมกัน ได้เป็นอย่างดี ตามลำดับ

9. ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก จากผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับสวัสดิการที่ท่านได้รับ เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียนบุตร มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบันมาก เป็นอันดับแรก รองลงมา คือ เงินเดือนที่ได้รับเหมาะสมกับความรู้ ความสามารถ ตามลำดับ

10. ด้านความมั่นคงในงาน ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ เห็นด้วยกับงานที่ปฏิบัติอยู่มีความมั่นคง มากเป็นอันดับแรก รองลงมา คือ หน่วยงานมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสาธารณะ ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบการวิเคราะห์ข้อมูลของประชากรกลุ่มตัวอย่างพบว่า แรงจูงใจในการทำงานข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยที่เกี่ยวข้อง 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยจูงใจ 5 ด้าน และปัจจัยค้ำจุน 5 ด้าน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.10 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงานมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ด้านความมั่นคงในงาน ด้านนโยบายการบริหารงาน ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ด้านการยอมรับนับถือ ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน ด้านความรับผิดชอบ ด้านความก้าวหน้า และด้านค่าตอบแทนที่และสวัสดิการ ตามลำดับ ผลจากการวิเคราะห์เปรียบเทียบคุณภาพชีวิตการทำงาน จำแนกตามตัวแปร 8 ด้าน พบว่า ปฏิเสธสมมติฐาน คือ เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาเข้ารับราชการ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

ผู้วิจัยได้ภาคหัวหรือตั้งสมมติฐานไว้ 6 ข้อ ตามลักษณะตัวแปรด้านบุคคลจำนวน 6 ตัว แปร ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นยศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบริหารราชการ และรายได้ต่อเดือน จะมี ความสัมพันธ์เชิงบวก กับระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่ จากผลการวิจัยพบว่า ตัวแปรด้านบุคคล 2 ตัวแปร (อายุ และชั้นยศ) มีความสัมพันธ์กับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับการวิจัยของยุทธศิลป์ อุท โธ (2559) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่ จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่ จังหวัดมหาสารคาม ทั้งระดับชั้นนายพัน ระดับชั้นนายร้อย และ ระดับชั้นนายสิบ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ส่วนตัวแปรด้านบุคคล 4 ตัวแปร (เพศ ระดับการศึกษา ระยะเวลาบริหารราชการ และรายได้ต่อเดือน) ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และจากการวิจัยแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ สอดคล้องกับงานวิจัยของจิตติมา วงศ์วิชัย (2556) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการ ปฏิบัติงานของข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร 21 ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการที่มีเพศ อายุ สถานภาพ อายุการทำงาน ระดับการศึกษา รายได้ ระดับ ตำแหน่งและฝ่ายที่ปฏิบัติงานต่างกัน มีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นมีอพิจานองค์ประกอบแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) จำนวน 5 ด้าน และปัจจัยค้ามุน จำนวน 5 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการความสำเร็จในการปฏิบัติงาน พบร่วมกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ใน ระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีการแบ่งสายงานและความรับผิดชอบของกำลังพล ไว้อย่าง ชัดเจน ทำให้แต่ละสายงานสามารถวางแผนงาน ได้อย่างเป็นระบบบรรทึกที่มีรายละเอียด ข้อกำหนด เกี่ยวกับงานที่ต้องปฏิบัติ (Job description) ตามตำแหน่งงาน จึงทำให้กำลังพลสามารถปฏิบัติงาน ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการจูงใจ ไฟล์สัมฤทธิ์ของ McClelland ข้อที่ 1 ซึ่ง กล่าวถึงความต้องการความสำเร็จและงานวิจัยของสุกัญญา คำพิมาย (2557) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจใน การปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานทรัพยากรบัติ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผลการศึกษา พบว่า ข้าราชการสำนักงานทรัพยากรบัติ จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยด้านความสำเร็จของงานมีแรงจูงใจมากที่สุด รองลงมาคือปัจจัย ตามความรับผิดชอบ การยอมรับนับถือ และลักษณะงานตามลำดับ

2. ด้านการได้รับการยอมรับ พบร่วมกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะมีข้าราชการกองบิน 41 มีวัยรุ่น และคุณวุฒิที่แตกต่างกันมากเข้ามายังงานปฏิบัติงาน

ร่วมกัน ส่งผลให้เติ่ล่ำฝ่าย ต่างก็มีหน้าที่ในการปฏิบัติงานตามตำแหน่งของตนแตกต่างกัน โดย ข้าราชการที่มีระยะเวลาบริการและประสบการณ์มากกว่ามักจะเป็นที่ยอมรับของผู้บริหารและ เพื่อน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีมาสโลว์ ในระดับที่ 3 ที่กล่าวถึงความต้องการความรักและสังคม และ งานวิจัยของกิตติกพ สุจันง (2557) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทั่นระเบิด กองหัฟเรือ ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทั่นระเบิด ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านความสำคัญของเพื่อนร่วมงานมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด

3. ด้านลักษณะงานที่ปฏิบัติ พบร่วมกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่า ข้าราชการกองบิน 41 มีความสามารถตรงตามตำแหน่งของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัย ของชวัชชัย สัตย์สมบูรณ์ (2558) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการ สารานุสสหบริมนตรี จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษา พบว่า ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อพิจารณาจากองค์ประกอบพบว่า เจ้าหน้าที่มีระดับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงในด้านลักษณะงาน ด้านความมั่นคงในงาน ด้านความรับผิดชอบใน งาน และด้านความสำเร็จในงาน

4. ด้านความรับผิดชอบ พบร่วมกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะ ข้าราชการกองบิน 41 มีความสามารถพิเศษในการทำงานที่ต้นของปฏิบัติทำให้มีความ กระตือรือร้นในการทำงาน และงานที่ได้รับมอบหมายมีการกำหนดหน้าที่อย่างชัดเจน รวมถึงงานที่ รับผิดชอบจะต้องเป็นงานที่คนดูแลมีความสนใจ ซึ่งสอดคล้องกับสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิตติมา วงศ์วิชัย (2556) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมสรรพากร สังกัด สำนักงานสรรพากรเขตพื้นที่กรุงเทพมหานคร 21 ผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการมีระดับแรงจูงใจ ในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยคุณมีระดับการจูงใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยปัจจัยที่มีระดับการจูงใจสูงสุด คือ ด้านการควบคุมการนิเทศงาน

5. ด้านความก้าวหน้า พบร่วมกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็น เพราะ ข้าราชการกองบิน 41 ได้รับการสนับสนุนจากองค์กรในการพัฒนาความสามารถ ด้าน การฝึกอบรมและศึกษาดูงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ รวมถึงมีระบบการประเมิน ความสามารถในการปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีมาสโลว์ ในระดับที่ 4 ที่ กล่าวถึงความต้องการที่จะได้รับการยกย่องจากผู้อื่น

6. ด้านนโยบายและการบริหาร พบร่วมกับ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่สุด อาจเป็น เพราะ กองบิน 41 ได้มีการกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงาน ไว้อย่างชัดเจน ทำให้

ระบบการบริหารจัดการเกิดประสิทธิภาพในการการปฏิบัติอย่างเด่นชัด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาติ ครองนราวงศ์ (2557) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชน ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการพร้อมอยู่ในระดับมาก โดยแรงจูงใจด้านปัจจัยจูงใจและปัจจัยค้าจูนอยู่ในระดับมาก

7. ด้านสภาพแวดล้อมการทำงาน พบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะ ข้าราชการกองบิน 41 มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่สะอาดสนับสนุน สภาพอาคารและแสงสว่างเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีมาสโลว์ ในระดับที่ 2 ที่กล่าวถึงความต้องการปลดปล่อยและมั่นคง

8. ด้านความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน พบว่าแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกาลสิตี้ วงศ์คินคำ (2557) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน จังหวัดจันทบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงานมีแรงจูงใจมากที่สุด

9. ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ พบว่าระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปัญกร ชีระสาร (2557) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระบูรพาภิรักษ์ ผลการศึกษา พบว่า แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระบูรพาภิรักษ์เกือบทั้งหมดในภาพรวม และรายปัจจัยอยู่ในระดับมาก โดยพนักงานโรงพยาบาลสมเด็จพระบูรพาภิรักษ์เกือบทั้งหมด มีอายุ ระดับการศึกษารายได้ต่อเดือน และตำแหน่งงาน แตกต่างกัน มีแรงจูงใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

10. ด้านความมั่นคงในงาน พบว่าระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธวัชชัย สัตยสมบูรณ์ (2558) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่วิทยาลัยการสาธารณสุขศรีวินชัย จังหวัดพิษณุโลก ผลการศึกษา พบว่า ระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีอิทธิพลจากองค์ประกอบพบว่าเจ้าหน้าที่มีระดับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานสูงในด้านลักษณะงาน ด้านความมั่นคงในงาน ด้านความรับผิดชอบในงาน และด้านความสำเร็จในงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ตามปัจจัยจูงใจ (Motivator factors) จำนวน 5 ด้าน และปัจจัยค้าจูน จำนวน 5 ด้าน พบว่า

คุณภาพชีวิตการทำงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ อญี่ในระดับมาก จากข้อค้นพบ ดังกล่าว ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัด เชียงใหม่ ได้รับเงินเดือน ค่าล่วงเวลา ที่จ่ายตอบแทนให้มีความเหมาะสม เป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอให้มีการพิจารณา ปรับเพิ่มค่าตอบแทนด้วยการปรับปรุงแก้ไขกฎระเบียบ เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้คล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งพิจารณาจัดระบบการให้รางวัลเพื่อการจูงใจ และส่งเสริมการทำงานร่วมกันในลักษณะทีม

2. ด้านความก้าวหน้า จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ ได้รับ การสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้าตามความรู้ความสามารถ สามารถ เป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้วิจัย จึง ขอเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องการกำหนด นโยบายที่ชัดเจนในการประชุม ชี้แจง การสัมมนา เพื่อถ่ายทอดความรู้ ข่าวสาร วิทยาการใหม่ ๆ จากผู้บังคับบัญชาหรือผู้ทรงคุณวุฒิในด้านต่าง ๆ อญี่ เสนอ

3. ด้านความรับผิดชอบ จากการศึกษาพบว่า ข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ มี อิสระในการตัดสินใจที่จะปฏิบัติงานด้วยวิธีการของตนเอง เป็นลำดับสุดท้าย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอ เสนอให้มีการพิจารณาในเรื่อง การประชุมบุคคลากรภายในหน่วยเพื่อร่วมกำหนด นโยบายและ แผนการดำเนินการต่าง ๆ เพื่อช่วยให้กำลังพลทุกนายเข้าใจวิธีการและแนวทางในการปฏิบัติงาน ได้ อย่างชัดเจน

ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. ด้านค่าตอบแทนที่และสวัสดิการ ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการพิจารณา ในเรื่องการกำหนด นโยบายให้ข้าราชการกองบิน 41 มีการประกอบอาชีพเสริมรายได้ เพื่อเป็นการเพิ่มรายได้ให้กับ ตนเองและครอบครัว โดยใช้เวลาว่างหลังจากการปฏิบัติงานในแต่ละวัน จะทำให้เป็นการ เสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานต่อไป

2. ด้านความก้าวหน้า ผู้วิจัยขอเสนอให้มีการพิจารณาในเรื่องการประเมินความสามารถ ใน การปฏิบัติงานของบุคคลากร ที่มีโอกาสเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งตามความเหมาะสม เมื่อผลงานของ บุคคลากร ได้รับการประเมินอยู่ในระดับที่ดีถึงดีกว่ามาตรฐาน ซึ่งจะเป็นตัวอย่างแก่ผู้ปฏิบัติงานคน อื่น ๆ ในการ ได้รับพิจารณาความคิดความชอบอย่างยุติธรรมอย่างมีมาตรฐานและเชื่อถือได้

3. ด้านความรับผิดชอบ ผู้วิจัยขอเสนอให้บรรจุบุคคลากรให้ตรงตามความถนัดและความ สนใจ เพื่อให้บุคคลากรเกิดความสนใจและสามารถเลือกวิธีปฏิบัติงาน ได้ตามความต้องการ รวมถึง สามารถทำงานด้านอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ผู้บังคับบัญชา命ให้หมาย

ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

1. ควรศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน ต่างพื้นที่กัน เพื่อ นำมาเปรียบเทียบผลการศึกษา
2. ควรศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่ โดยทำการศึกษาเฉพาะตำแหน่ง เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำไปใช้เป็น แนวทางสำหรับพัฒนาการเสริมสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีความเฉพาะเจาะจงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

กองทัพอากาศ. (2559). ยุทธศาสตร์กองทัพอากาศ 20 ปี พ.ศ.2560-2579 (ฉบับเผยแพร่ พ.ศ.2559)
เข้าถึงได้จาก http://www.rtaf.mi.th/th/Documents/Publication/RTAF_Strategy_20y_2560-2579.pdf

กองทัพอากาศ. (2559). นโยบายผู้บัญชาการทหารอากาศ ประจำปี พุทธศักราช 2560-2561
เข้าถึงได้จาก http://www.rtaf.mi.th/th/Documents/Publication/RTAF_Policy_2560-2561.pdf

กองบิน 41. (2560). ประวัติกองบิน 41. เข้าถึงได้จาก http://www.wing41.rtaf.mi.th/content.php?page_id=2

กำลังพล กองบิน 41. (2560) ข้อมูลสถานภาพกำลังพล กองบิน 41. เชิงใหม่. เข้าถึงได้จาก
http://www.wing41.rtaf.mi.th/content.php?page_id=2

นายสิทธิ์ วงศ์ดินดาม. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการ กองอำนวยการรักษาความ
มั่นคงภายใน จังหวัดขันทบุรี. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการ
จัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

กิตติภพ สุจันงค์. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของนายทหารประทวน กองเรือทุนระเบิด
กองทัพเรือ วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

เกรียงไกร ธรรมพันธ์. (2560). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการครู โรงเรียนสังกัด
สำนักงานเขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.

จิตติมา วงศ์วิชัย. (2556) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกรมสรรพากร สังกัดสำนักงาน
สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 21 กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์แขนงวิชา
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ชาญศิลปะ วานิชญาณ. (2546). แรงจูงใจและความต้องการความสมหวังในชีวิตของการเป็น
คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา
การบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ดารณี พานทอง พาลุสุข. (2530). ทฤษฎีการจูงใจ. กรุงเทพฯ: แสงตะวันการพิมพ์.

พิพรัตน์ ปัจเจริญ. (2555). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสายสนับสนุน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

เทพพนม เมืองแม่น และสวิง สุวรรณ. (2529). พฤติกรรมองค์การ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ธิดา สุขใจ. (2548). แรงจูงใจในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ ศึกษากรณีส่วนโรงงานฟอกซื้อ 2 บริษัท ยูเนี่ยนอุดสาหกรรมสิงห์ จำกัด (มหาชน). ปัญหาพิเศษรัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ธวัชชัย สัตยสมบูรณ์. (2558) วัฒนธรรมองค์การที่เพิ่งประสบความสำเร็จของวิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร, สถาบันพระบรมราชชนก กระทรวงสาธารณสุข. การศึกษาดูยีบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปัญกร ธีระสาร. (2557) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน โรงพยาบาลสมเด็จพระยุพราช สาระแก้ว. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ประสาน หอมพลและพิพวรรณ หอมพล. (2540). จิตวิทยาทั่วไป: จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ: วังอักษร.

พวงเพชร วัชรอุย. (2537). แรงจูงใจกับการทำงาน. กรุงเทพฯ: โลเดียโนสโตร์.

ไฟบูลย์ เทวรักษ์. (2537). จิตวิทยา: ศึกษาพฤติกรรมภายนอกภายใน. กรุงเทพฯ: เอส.ดี.เพรส.

ยุทธศิลป์ อุทโธ. (2559) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสัสดีในเขตพื้นที่ จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ศักดิ์ไทย สุร吉บวร. (2545). จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: สุริรยา สาส์น.

ศุภลักษณ์ ตรีสุวรรณ. (2548). แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท เอช อินชัวรันซ์ จำกัด. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.

สุกัญญา คำพิมาย. (2557) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการสำนักงานสหกรณ์จังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาเconics ศาสตร์ และสหกรณ์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

- สุชาติ ครองนราวงศ์. (2557) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่มีผลต่อสมรรถนะหลักของพยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานแผนกผู้ป่วยในโรงพยาบาลชุมชนในจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์สาขาวรรณสุข ศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารสาธารณสุข, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุพิชญาย์ คุรศิรเทพประทาน. (2551). การศึกษาแรงจูงใจในการทำงานของพนักงานบริษัท ABC จำกัด. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทรัพยากรมนุษย์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- สร้างค์ โค้วตระกูล. (2541). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อนุชิต แย้มยืนยง. (2557) แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการตำรวจสถานีตำรวจนครบาล เมืองตราด จังหวัดตราด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน, วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยนรภพ.
- อุบลรัตน์ เพ็งสติต. (2544). จิตวิทยาเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- Alderfer, C. P. (1972). *Existence: Relatedness and growth, human needs in organizational setting*. New York: Free Press.
- Domjan, M. P. (1996). *The principles of learning and behavior*. Belmont, CA: Thomson.
- ERG motivation theory Alderfer. (1969).* เข้าถึงได้จาก <http://www.yourcoach.be/en/employee-motivation-theories/erg-motivation-theory-alderfer.php>.
- Herzberg, F. (1959). *The Motivation to work*. New York: John Wiley and Sons.
- Loudon, D. and Bitta, A. (1990). *Consumer behavior: Concepts and applications*. (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Maslow, A. H. (1970). *Motivation and personality* (2nd ed.). New York: Harper & Row.
- McClelland, D. C. (1978). Managing motivation to expand human freedom. *American Psychologist*, 33(3), 201-202.
- Pigors, P. & Myers, C.A. (1981). *Personnel administration* (9th ed). Tokyo: McGraw-Hill.
- Schiffman, L.G. & Kanuk, L.L. (1991). *Consumer behavior* (4th ed.). New Jersey: Englewood Cliffs.
- Walter. (1978). *The working class in welfare capitalism*., London: Routledge & Kegan Paul.
- Woolfork, A. E. (1995). *Motivation and Personality*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 จังหวัดเชียงใหม่

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอนความฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรรู้ประศาสนศาสตร์ มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารทั่วไป วิทยาลัยการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา มี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเร่งดูใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41 เพื่อเป็นข้อมูลให้กับ ผู้บังคับบัญชาในการกำหนดนโยบายด้านการพัฒนาบุคลากรและปรับปรุงสภาพแวดล้อมของการ ทำงานให้เหมาะสมตรงตามความต้องการ

2. แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ต้องแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานของข้าราชการกองบิน 41

3. กรุณาระบุแบบสอนตามชุดนี้ให้ครบถ้วนข้อ ตามความเป็นจริง

4. ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ จะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่าน

ครอบครัว หรือผู้บังคับบัญชาแต่ประการใด โดยที่ผู้วิจัยจะเก็บคำตอบของท่านไว้เป็น ความลับ และจะนำเสนอในภาพรวมและใช้ประโยชน์ในทางวิชาการเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน () หน้าข้อความที่เป็นจริงของผู้ตอบแบบสอบถาม

5. ระยะเวลาการรับราชการ

- () 1. ไม่เกิน 5 ปี () 2. 6-15 ปี
 () 3. 16-25 ปี () 4. มากกว่า 25 ปี

6. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน (เงินเดือนรวมกับค่าตอบแทนพิเศษอื่น ๆ)

- () 1. น้อยกว่า 10,000 บาท () 2. 10,001-20,000 บาท
 () 3. 20,001-30,000 บาท () 4. 30,001-40,000 บาท
 () 5. มากกว่า 40,001 บาท ขึ้นไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแรงจูงใจในการปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ ของข้าราชการกองบิน 41 คำชี้แจงโปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงคำตอบเดียว

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่นอน	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
ปัจจัยจูงใจ (Motivation Factors)					
1. ด้านความสำเร็จในการปฏิบัติงาน					
1.1 ท่านสามารถปฏิบัติงานให้บรรลุ วัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ได้วางไว้					
1.2 ท่านได้ใช้ความรู้ ความสามารถใน การปฏิบัติงาน เพื่อป้องกันปัญหาที่ อาจจะเกิดขึ้น					
1.3 ท่านสามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่ เกิดขึ้นจากการทำงานให้ลุล่วงไปได้ เสมอ					
1.4 ท่านรู้สึกพึงพอใจในผลสำเร็จของ งานที่ได้รับมอบหมาย					

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ด้านการยอมรับนับถือ					
2.1 ผลงานของท่านได้รับการยอมรับจากผู้บังคับบัญชา					
2.2 เพื่อนร่วมงานให้กำลังใจและยอมรับในความรู้ ความสามารถของท่าน					
2.3 ท่านได้รับการยกย่อง ชมเชยจากผู้บังคับบัญชาในขณะปฏิบัติงานอยู่เสมอ					
2.4 ท่านได้รับความไว้วางใจจากเพื่อนร่วมงานในการปฏิบัติงานเป็นอย่างดี					
3. ด้านลักษณะของงานที่ปฏิบัติ					
3.1 งานที่ท่านปฏิบัติตรงกับความรู้ ความสามารถของท่าน					
3.2 ปริมาณของงานที่ได้รับมอบหมายมีความเหมาะสมสมกับตำแหน่งของท่าน					
3.3 ลักษณะงานที่ท่านปฏิบัติเป็นงานที่ท้าทายและน่าสนใจ					
4. ด้านความรับผิดชอบ					
4.1 ท่านมีความเอาใจใส่ต่องานที่ทำอยู่เป็นประจำ					
4.2 ท่านปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย สำเร็จตามกำหนดเวลาของแผนงาน					
4.3 ท่านมีอิสระในการตัดสินใจที่จะปฏิบัติงานด้วยวิธีการของท่านเอง					

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ด้านความก้าวหน้า					
5.1 ท่านได้รับการเลื่อนและเงินเดือนตามความรู้ความสามารถ					
5.2 ท่านได้รับการพิจารณาตำแหน่งที่สูงขึ้นตามความสามารถของตัวท่าน					
5.3 ท่านได้รับการสนับสนุนให้มีความเจริญก้าวหน้าตามความรู้ความสามารถ					
ปัจจัยคำชี้ขาด					
6. ด้านนโยบายการบริหาร					
6.1 หน่วยงานของท่านมีการกำหนดแผนงานและวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน					
6.2 หน่วยงานของท่านมีระบบการทำงานที่มีประสิทธิภาพ					
7. ด้านสภาพแวดล้อมในการทำงาน					
7.1 หน่วยงานของท่านมีบรรยากาศที่ดีเหมาะสมกับการปฏิบัติงาน					
7.2 หน่วยงานของท่าน มีอาคารสถานที่ห้องปฏิบัติงานที่เพียงพอ					
7.3 หน่วยงานของท่านมีแสงสว่างเสียงและอุณหภูมิที่เหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน					
8. ด้านความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมงาน					
8.1 ผู้ร่วมงานสามารถปฏิบัติงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี					
8.2 ท่านได้รับความช่วยเหลือจากผู้ร่วมงาน เมื่อมีปัญหาในการปฏิบัติงาน					

แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แนใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
8.3 ท่านสามารถมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นและรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกันในหน่วยงานได้อย่างอิสระ					
9. ด้านค่าตอบแทนและสวัสดิการ					
9.1 เงินเดือนที่ท่านได้รับเหมาะสมกับความสามารถของท่าน					
9.2 เงินเดือนที่ท่านได้รับมีความพอดีกับค่าครองชีพในปัจจุบัน					
9.3 ท่านคิดว่า เป็นไปได้ ค่าล่วงเวลา ที่จะยตบแทนให้มีความเหมาะสม					
9.4 สวัสดิการที่ท่านได้รับ เช่น ค่ารักษาพยาบาล และค่าเล่าเรียนบุตร มีความเหมาะสมกับค่าครองชีพในปัจจุบัน					
10. ด้านความมั่นคงในงาน					
10.1 ท่านมีความรู้สึกว่าหน่วยงานที่ทำงานอยู่เป็นหน่วยงานที่มีความมั่นคง					
10.2 ท่านมีความรู้สึกว่างานที่ปฏิบัติอยู่มีความมั่นคง					
10.3 หน่วยงานของท่าน มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของสาธารณะ					
10.4 ท่านมีความเชื่อมั่นในความยุติธรรมของระบบการประเมินค่าส่วนบุคคล					